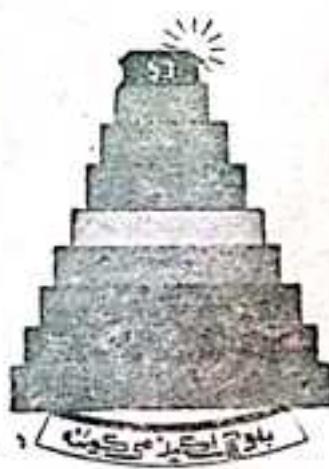

زخمء (زیمہ)

78

(اسلامی جنگانی شیر)

نزا روک : غوث بخش صابر

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

سے مل کر

نزاوک

غوث بخش صابر

کامن حق په اکيده می

چهاپ کنوی بلوجی اکيده می کوئنه

چهاپ جاه قلات ٻريمس رستم جي لين کوئنه

لیکر ٥٠٠

بها ٨ گلدار

- فزار غروث بخش صابو

لُكْر

نمبر شمار شالر نای دیم شبیر

۱	حضرت علی ھ جنگ ملا ابرهیم
۲	سلطان جمیعہ شبیر عبد الله
۳	محمد حنفیہ جنگیہ شبیر ملا بهرام
۴	حضرت علی گوں جنان طزہ
۵	جنگ حضرت بی بی زیتون
۶	حضرت ادیم جنگیہ شبیر
۷	حضرت علی شبیر کہ ادیم ملا ابردیم

بیرے گپت

۸	حضرت نبی کریم معجزہ ملا بوہیر
۹	حضرت علی سخاوت گا جیان
۱۰	پنٹ جبر ملا قاسم رندہ
۱۱	حضرت علی شبیر نا معلوم
۱۲	حضرت علی و امر پہلوان ملا سرو

فور دین

۱۳	حضرت علی و سپهر غ ناجات
۱۴	نا معلوم ملا بہادر
۱۵	حضرت علی شرائی
۱۶	خیر جنگ ملا عباد اللہ
۱۷	نصیحی کمال پیدائی صحریم

بُشْرَى مدنی

پو انگرِ زمانی لوز انت و مان بلوچی و هم شاعری
 و جا جایش قسم د تبر انت که آن نزد و چاییں عالال
 شون دینیت ہے رنگ رنگی لوز انت و انداد او
 زنان و گلاب تباخیں مدی انت - اردو یا فارسی کر آن
 بلوچی زبان پر ہمسایگ دسیاں انت اگ پہ دل تبر تبر
 و رنگ و چہور رع پھر بندت کر قصیدہ خول بہامی معمتوی
 و ملکناوش فامن و انت ت بلوچی و شاربم گول شیریز
 زیبی دستاگ سوت درمی مدنی خوب رنگ اور کہ متاع انت
 ما بکشی پھر بخان کر مئے چہی شیریز چہ سیالانی غزل
 و گیش جبوہ ناک او چہ نزد و ہر فرشیں خیالاتانی عکس
 و شون و آباد انت - شیریز مدی عجیک شاعرانی پچار و
 او نیشن لال و سرطان و چہرا جانیں کلمے نکن ز آرگ
 بورہ بے گیشی بھر سیاں جو، عشقی و عاشقی و دپھرا
 عجیک شان و مردا و کیلو و کیلتہ گفت رنگی دور نوبت و
 بات گیکی مئے پندرند و شوہزان انت مارا دتی لے مدی
 و سرالم و پھر بندگ بیت بلے لئے بھر کیں پ روی
 سل بیت که نیام دود و شاعری کر اخلاق و بنی کنم

پھری د نبیہ و سوچ د پھرانت رندی گفتار جان مار
تیکلا تک ادنوکیں زنانگ د شاعری د گورہ گندال دھنزو
مرشانی تل د دھم راست اتفق ہے عبد د شاعرال کہ
آہاں ملائی تانے پھرانت ایوک د ملا ناصل د چشتے
گورہ حاجہ بشیر احمد بلوچ د د کہتہ او دستوںک مگر کہ
دگہ شاعرانی لوزانت شوہزاد د لئے وہدو باریگ د
نام کتر اشکنگ بیت

پیامی دند باریگ د لئے شاعرانت رو د ملا ابڑاں
ٹالا بیتلن، ملا قاسم رندھیں عالم د دامائیں
شاعرانت دریں گال و گفتار انگت پہاچان د صوتیاتی
سینکاں دھکوں اشت ایشانی درگیجگ بلوچی شاعری
و تاریخ د د بند د خاطر د المی رانت کہ پیامی
کردی د گھار بولیگ د شاعری د تیل تالوام بیت
بیسے خیال د پشت د لئے چنتے گال من شوہزادگی
اویل دس د چہ ردیک د پک کریگ رو بند د گلت
من پھر لئے بناک د نہ جناں کہ منی لئے کار شاعری
و سر دخورہ د منتے بے چو گوچگ پینی خیال د
منی پشت دری د جوانک ہزدے کہ اگر من لئے
دیم د دیگوش مکریں چنتے وہ د رند پہنچ لالانی
بازی د د مر وار دالی گارو بیگواہی د تک استنت
آجھوں کہ لئے گفتار رو بیو پاکستان کوڑہ د یک
کہنیں د پترے د نوشتہ اشت او ہر سال
بے د پتر د سری ہاک برمیان د نووان اشت

فیض محمد بلوج عیات است من آنہی صفت
وہ ہم گریاں کہ ہے دپتھر رکار بٹکیں بندال ع
آنہی دوار نوشتہ کنائیت -

لے دپتھر چہ یا جینی ماہ عو گدا صرف چیر باندال
لکت مال بیت او چنت سالاں رند بلکن ہے کس
وہ چھیٹی پایدگہ مریت - دگ یک خیلے اے
گفارانی رو بندھ ایش انت کہ اسلامی راہ بندال
باردا تھے وہی کار سک کم بوتہ او جنگ نامہ وہ
دپتھر مئے سیالی وس واک عورت جوان ہیش دارست بے
سے دینی گویاک وہ سذ عہ بیتوار انت لے گفارانی
ذیاست بہر پیغمبر اسلام حضرت محمد رسول اللہ صلی اللہ
علیہ وسلم او آنہی دیں اصحابی مغزہ او پہ دین
وہ مرط کوشش وہ سر حال ع انت، کڑیے عہ فہی
آدمی زند وہ باروا پنت و سوچ انت - ماوی دو د
وہ دل ایداں ہم نہ بخیختہ ۔ یک دیجے وہ اگر فنا
یک وہ شاعرانی اسلامی مغزہ ۔ جنگی گفار دامنست
ت دومی پلو وہ رڈکی وہ پھر وہ زانزان ع نہم نہ شکستہ
ابت لے مرن پردی سہرے کہ یک دیشیر بیاں
مردانی ہورانت ایشانی نام وہ پٹ پول وہ دس کرت
بیلے راستیں راہ سوچی کس ع نکرت -

ماوی اے چند عہ بلوچی زبان وہ بخاری جنسن
او روشنایاں رڑن وہ نام وہ کنائی کہ آں ہے
ماہی نہ زانت او علم وہ کندگ ع سر کیاں

ات -

غوث بخش صابر
ملوچی سُرپیٹ کوئٹہ
۲۰ مارچ ۱۹۴۷ء

ملا ابراہیم

حضرت علی رعی جنگ ایشیا

بیگوکم ہر سحر حمد خدا

ہو اللہ الذی رب الورا

کریم و ذوالحبلاء کبریاء

اجابت کن قواز من اے دعا

زمن دیر کن تو ہر رنج و بلاء

بحق یاوسین و طاویا

گشاں نعمت محمد مصطفیاء

درود بے عد صاد علیاء

چهار پاراں کناں مدح و ثناء

مدت از عنوت اعظم اولیاء

مریدانی پناہ پیشواع

بنی رعی امتی رع درد حزا

نگوشت بیاۓ اے بیلان دیالاں
 عجائب قصہ منیات کاراں
 بنی رچے مس آفضل بھاراں
 مدینہ نشگ آت گوں چاریا راں
 کتٹ وازو نفیحہت ہر حاراں
 غزاۓ کافروں گرد شہاراں
 اُمیت اچ گوڑوں دہر عدالاں
 خدائی قدر تاں شک بسچ نیالاں
 ملام پنخ نوبت ء فرض ع گذاراں
 شماہت کن ات سے اکیر شکاراں
 بزریت اردوہ لامی سوراں
 برست پر کافری شہرو دیالاں!
 پھپت مغرب کوٹ و حصاراں
 بیارت بگذوئی بگ و قطاراں
 بگوشتگ آں رسول ء سرفدین ء

ہما پیغمبر ان خارمین - ۶

تمامی انبیا ہان نگین - ۷

شارت پے علی ٹوپاک دین ۸

دھی آورت جھریں آہین ۹

بیانگ پیر سرد ہمقریں ۱۰

رہا دگ منزل اج مغرب زمین ۱۱

لگ ڈلم دستم قیس لعین ۱۲

بپرتنت آں منی گنج و حزینہ

کن ات عذے پے پرے بپرزنیں ۱۳

قبول کرتگ علی ٹشیر گزین ۱۴

بگشگ حیدر ہسلطان پرین ۱۵

توارکت قمر ۱۶ دلوان برین ۱۷

بیار مئے دلدل ۱۸ ہازی گپن ۱۹

ہما ہان فیل ۲۰ گردہ برین ۲۱

بندال ذوالفقار ۲۲ گزہ برین ۲۳

په امر عَمَرْ ذوالجَلَالِ عَالِمِيْنَ عَزَّ
 په فَرْمَانِ رَسُولِ اللَّهِ سَلَّمَ وَرَبِّ الْعَالَمِينَ عَزَّ
 روای چو هُور و طرفان صریفَنَ عَزَّ
 سو؛ بیان اژدها پر و شَعْرَنَیْنَ عَزَّ
 مَنْ آمَغْرِبَ زَمِنَ عَزَّ مَسِيرَنَ عَزَّ
 دیال پنْتَه لَعِینَ خَرْسَعَ خَرِینَ عَزَّ
 په آقِیسَ لَعِینَ دَكَافِرِنَ عَزَّ
 بَرَبَّنگِ میال ولی حیدر مزاریں
 دو شاپیں تیخ زنگ نفع الفقاریں
 امام دریں ملوك نامداریں
 عمر گوں سعد و قاص عَتَیاریں،
 ابو المعجن در آنگ نیزه داریں
 نہنگیں مالک آت اثر سواریں
 سراپت قمیر و پیر نزه کاریں
 شستت تماں هفت شرپه فرد و قاریں

مَنْ آخَكَ دُورَاهُ عَبِيمَ دَارِينَ
 بَكْشَلَ پَيْرَ مَرَدَ عَبَرَهُ كَارِينَ !

گُوں میزین حیدر عَدَلَ دَلَ سوارِینَ
 اداں یکن یتہر عَہتَ پَرْ شکارِینَ

دِلَاتَ وَبَأْ لَبْتَانَ وَبَهارِینَ
 تمام در چک نے نہ بالنت میزو دارِینَ

دو سالنت آسکه کپ شیرے قہارِینَ
 دو گشتان کا فرعَ فوجے هزارِینَ

بُرْزَتَگَ شکرے سیاہ و تھارِینَ
 گُوں ہول و دندہ اور نیزہ دارِینَ

هزاری مرکب و ورنا سوارِینَ
 تمامے تو شتنت کُلَّه مارِینَ ؟

بَگْشَلَ حضرتِ دَلَ دَلَ سوارَعَ
 روآں من شیر عَجَگَرَ دَوَارَعَ

کنانے یکدے سیل و نذارہ

ہمودع من بگوانیاں شپ عرا

جعاوتنے کناں پاکیں خدارا
شما ہستیں لفر ہورد ہوارڈ

برٹ بر کافر ع شهر و دیار ع
سماہی من پھ کم کرد گار ع

اول وقت اُرسال بر کام زار ع
بُبران بت پستا ن سر ع را

پُوچانے تام ملک و دیار ع
کناں بر باد کف ع زار زار ع

ام رخصت کنگ عالی جناب ع
شتنگ بر جنگل ع چوت مشتاب ع

کنگ شیر ع سلام په بو تراب ع
بhosست شاہ مردان ع رکار ع

ام پرم په فزان امیسر ع
شتنگ گول شش سوراں مثل تیر ع

چه شہر ع منز لے گستہ دیر ع
 خبر پیٹگ گرازیں بے عذر ع
 ہمادم رنگ گشتگ مثل کیرا
 جتے جنسکی داموگوں لفیرا
 ہجوم کت کافر ع ارد و سپاہ ع
 چوکو ہے نشہ برضی سیاہ ع
 سرابیٹگ پہ مانند بلاہ ع
 دہن چوکار، بینی چوکہ حپاہ ع
 بقدرت ساتگ صنے الاء ع
 جسے یک نہر ہے جواڑا ع
 کنگ ظاہر حنتر دیں پناہ ع
 صحابی لوٹت ابھ رتب پناہ ع
 امام ہرم چونز شیریں پنگ ع
 عمر گوں سعد و قاص ع زندگ ع
 الہ المجن جوان ع دل چونگ ع

نہیں مالک اشتر پہ جنگ ع
 تیار ہیں قمبرات گوں پیسر لنگ ع
 دو دیگ ع ہوار بیت پر جنگ ع
 امام ہر دم پر امیداں ع بند ع
 بنایا کپتاں لمح بور ع سمند ع
 کٹگ فرض دعابت دل پسند ع
 پرہ بن قیس بلاس کرتگ مکند ع
 دعا بازی کتہ بے دین ع جند ع
 بگپتاں پہلوان شو میں لوئند ع
 کشت خرس ع من آز بھیر ع بند ع
 پادیماء دو دیکی تیل دنخ ع
 تو اسے پر جنگ سعدِ جوان ع
 پلیں حیدر کٹے انت شے رویاں و
 رچیں مس قلب قدم ع لشان ع
 شے توک نگداں پہلوان ع

جواب سعد ع پدا دا لگ پر مانا
 دورا ہا مصلحت کوت دُرگیان ع
 عدو پر وشیں امیر ضبیگ روانہ
 شنگ بر شیر ع جاگاہ و مکان ع
 بے ایت هنی گونا تینہں بہان ع
 پرہ زر تگ ولی گرزو کسان ع
 بگواز نیتے تمام کوہ دشمنا ع
 شنگ دیم پہ علی خ ع یے گمان ع
 آچانگ مرتفعی نزوی شلان ع
 پہ صیبت پنجو شیر ع حبر جشان ع
 پڑے در کپستہ گزت یہ سہل و تران ع
 بگشنگ بُت پرستیں بد زہان ع
 علی ہ من آسک کاں پر شوق و شکان ع
 ترا من ہورت کناں چو مثل دان ع
 من ع گندے گوں اے گرز و نیان ع

سرے چوپاں ہے گزر گلان عَ

جواب دات شیرین دال در زمان عَ
«منا یاری پدشت حمی توان عَ

چشین کافر یے سیر کت شہ جان عَ
کے یا تشن نکت نام و شان عَ

دو شاہیں بیخ ہر جت نوجوان عَ
جتنے بر کافر عَ کو ہیں میان عَ

چار بھی بستگ از دوران عَ
مشتگ اندر جہنم در زمان عَ
بچارت مرتضی عَ نگدہ یا ت عَ

ولی اللہ بر پنگ ماں دیہات عَ
بگندیت لشکر علات و منات عَ

غضبا کی مشتگ دیم پہ کلات عَ
پکشیت بانگ تبکیر و صلاۃ عَ

بدیگان تہل کنت زند المیوۃ عَ

یکے باقی نہ مرثت اپنے قیسے ذات
 تما میں سرپرگاں سرچین عز چاٹ
 دُگر لپشت کپڑہ گرت دُزو حرامی
 گُرازیں بست پرست جملہ تمامی
 تمام گوں چید رُع بیتت سلامی
 قبول کت دین اسلامی علامی
 چیں سو بے کنگ سلطان علی نعم
 وزیرے بادشاہ کر تگ و ولی عَ
 بر زنت ع تمام کجھ گوں پلی عَ
 ولی ہمہ ہے نر نت سرجی عَ
 شُشگ دیم پہ مدینہ شادھی عَ
 پر نزد مصطفیٰ پر خاصی عَ
 بگشت مسکین ابراہیم بیانے
 من جنت اپنے خداوند مکانے

لَا يَعْبُدُ اللَّهَ

سُلْطَانِ حَمْجَاهُ شِير

من کنال حمد عالم الغیب سردی
 مالک نہہ برج فلک بیزیں گندی
 من کنال وصفت احمد و آں احمدی
 بررسالت عَدَمُ عَدَم کاراں شاہدی
 چار یار پاکیں رہبرت دین محمدی
 عنوٹ جیلانی کل پیرانی مرشدی
 پنجھرہ کلک رج کستار خشت کاغذی
 نقش عس طراں رندال چوکہ مسروار دی
 غافلیں مردان عَدِیاں سوچ و سردی
 عاقلیں مردان عَدِیاں ہوش عَپہ سری
 ناتملیں مردان دانش و عقل ہوش کت
 مئے نصیحتاں بلدری پیتاں گوش کن ات
 داں کنے براتاں کترے نڈے گوش کن ات

من گوئیشیں گالاں ساعتے شردی گوش کن ات

شر بچارت اج نوبت حضرت آدمؑ عَ

شمیں ادریسؑ عَ تاکہ سردارے عالمؑ عَ

کوڑیں دھر گد و ف بیت پہ مردمؑ عَ

چیر چتنت شویں فانی عَ ما گونے رمؑ عَ

قصہ و شیں خاطر وں تریتِ دائمؑ عَ

بیائے بیلاں کہ قصہؑ کاراں گوں شہما

اے جہاں عَ گرہ کسی خاطر شاد بیت

عقل و ادراکؑ عَ اسفینے نو عَ سیاد بیت

دانش و ہوشؑ ازار سطوح زیاد بیت

قوت دزور دزہرگ چو فرماد بیت

طالع و بخت و دولتؑ چو بہزاد بیت

چند نیں بُرج و مارٹی عَ دل آزاد بیت

مرگؑ جا نگیریں پنجگ آخر کا ذہبیت

گر من عَ تو فیق قادری و ت امداد بیت

چوں عَپیشی دپترِ دولان یادبیت
 شامِ اطرافِ عَمَغرب زیدِ عادبیت
 حضرت عَیَّسیٰ جاگھے پا ایتادبیت
 بر جہاں گردی آخر عَهم سرپا دبیت
 کلئے گندبیت رینڈ تگ ہم بربادبیت
 حضرت گول رب العزت عَدپریا بیت
 لامکہ ۰ اخداوندا ایج ولی پاکیں قدرسته
 مرگ
 دستِ مسلم کن چسکر رازِ حکمت ۰
 کشعل
 بالتفع آوازِ دات رپہ نبی اللہ حضرت ح
 «کلے عَجْت گر کرنت ترا معلومِ حالت ۰»
 حضرت عَکریگ کلے عَآواز و صدا
 «تو جنینے عَیا کہ تو مسروانیِ رد عَ
 دو رہنیا عَبیکے شاہے یا گدا
 ایج ولی حال عَکن مرا معلوم دار پدا
 حکمت عَزور و قدرت، پاکیں عَباء

کلے عکوٹنگا: یہ پر روح و قلب
 اسلام! یا علی شی اللہ در حب
 شالہ سلطان نے بینگاں شام و مغرب
 نام منی سلطان: جمماہ عالمی مرتبہ
 چار صد سالاں تینگاں شاہی کو کب غر
 طرہ و تخت و تاج سلطانی ددم
 چارہ ہزار خاصیں چاکر و زرینہ قبا!
 خدمت عاضر تینگاں سہب بیکہ غر
 دو ہزار دشمن چینی و رنگیں کھرا
 گول دیں دن تار قمریاً قوتی اباں
 خوش قد و خوش بند و خوش انداز و خوش اوا
 شار شاہیک و لشکم و اعافیں طساں
 چلہ و پیر و زگ گت زریں سنگھواں
 کوٹ زنقشیں ماڑی دینزیں گبواں
 شانزادہ صمدور نام درویں جنگی پہلوان

خنجر چار گوشین و خندگ اندر جبوان
 یک هزار تر دلکم عجب نعلیں دو راں
 گوں طله کاریں زین، دزوگ حلقواں
 پچند بادڑ من ڏندگنگ شیری ڈکواں
 بیستگاں پیشی نوبتائی عالی سنتے
 حکم رانی اوں کر گئے دراجیں مدتے
 از خداوند عَتیگاں اندر غفلتے
 سجدادل کر گئے من پرائی نادانی مُتے
 بیشگن دشیعَ غم و رنج و محنتے
 اخراج الامر عَ کر گئے نوکیں نوبتے
 هنگ عَ موت و سختی عَ گلایش شدّتے
 ملکمود نازل بیت بصیرتیم و مہستیم
 گوں گرد و مهیت با عجب شکل صورتے
 یا تبی عیسیٰ کارنلات ہیل در شورتے

لہ ہیل بمعنی جیلہ کوشش

موت سکرات ۽ بے گماں کیس مختنے
 دا تیگے چپم سُہر زیم یا ترپ و دہشتے
 روح قبض کرتگ پھردی و گفتے
 تو نڑانے ک خالق ۽ شیشیں حاجتے
 نو شیشیں ناکام زہری پسایلہ و شربتی
 پادشاہی یئں پسح نبوت پشت پارته
 اے مئی تا جداریں سرنٹ کپتگ عبرتے
 عبرت ۽ بیا اے اے مسلمانان ساعتے
 تو یہ اج سختیاں ک من قبر ۽ دینہ گنت
 پہلیگ اثر پہلیگ ۽ شام لمب گوئہ گنت
 گرمی ۽ جوش ۽ مجگ سر ۽ تو کا گرنسه گنت
 دست پا طوق و تیل وزہریاں لبته گنت
 گہ بے اج سختی ۽ غماں گریاں بستگاں
 گاہ در جسمیوریں جلاں بیپاں بنیگاں
 گاہ بے در گرانیں دہشت و ہولان بنیگاں

کاہ در غریقِ انگری چو لال بیتگال
 کاہ ہے در دستِ سکد لیں دیہاں تپیگال
 کاہ جو مرگِ آسمیں سیحان تپیگال
 گل ہے گوں زمیں وزہر گئیں گمراں تپیگال
 گل ہے در چاہ آتشی گیاں بیتگال
 گل ہے در طوق و صمد میں لوہاں تپیگال
 مد تے در اجیں در داندوہاں بیتگال
 حضرتِ عاشق گشتنگ یا غضب کے شیر خاکسر
 دے منا پاریں وادیٰ عضبانِ خنبہ
 گوشتنگ عیسیٰ یا بنی المثدا نامور رہ
 وادیٰ عضبان نام یک جوئے در سفر
 چائی گئی عاًپ بنت در لاءِ جگر
 زہر و ز قوم ولوہری موجہت بیقد
مار گڑہ دمٹہ واڑ دلہ زندپیں بسر

سلہ گڑہ دمٹہ کثردم بمعنی زدم

منکر اں گرا یں مشکلے پر سے پہنچ بور
 یا بنی اللہ عرض بکن رب ۽ تو مگر
 رحم بکنست پر من ارجع ولی رحمت ۽ نظر
 گه هزار سال ۽ من کناں توصیغ اس تر
 از منی توصیغ اس ہما دینست بیشتر
 نیت جاہ اددا حیدر و مھگی و تھر
 گند اں دنیا نوبت دبار گیں و گر
 کاراں اسلام ۽ باں نجات مارا در شر
 دوزخ ۽ لمبوک ۽ بکن آجو از سفر،
 سجد ۽ رپیگ حضرت عیسیٰ زاری ۽
 یا الہیگ کہ تو مت ۽ حی و کسر یا
 اڑو تی پا کیں رحمت و ارجع خفاری ۽
 جمہا آذات کن اچ اے رنج و خواری ۽
 نوبت ۽ دنیا ۽ بدئے در و باری ۽
 دلستگے دشی یا ت بکنست بلکن خواری ۽

دیر نگوئست که آنگاه جسم ریل آمین
 آرتگه و حی از جانب رب العالمین
 چشت بکن پیغمبر سراج خاک و زمین
 عمر ششاد سال جمیا پیشگی بعد از این
 جمیا پاد آنک حکمت خویلاق المبین
 السلام عیسی یا بنی اسرائیل
 اخداوند و حضرت ختم المرسلین
 رحم بکن به عربستان در دنیا و دین

محمد حنفی عزیز چنگ عزیز

یات کنال اول نام رحمان ع
 دست بندال گوں شادیت ہان ع
 مصطفیٰ پیغمبر عظیم شان ع
 امتانی پشت و نجھوان ع
 ختم مکمل انبیا ہان ع
 من کنال وصف چاریاراں ع
 بعد ابی محمد حنفی بے چون ع
 گوشتگت روپے بی بی زیتون ع
 کوڑوں دھر فر پر خگردون ع
 اغفار حبندال نے دنیا دوں ع
 پت منی لشته حباد پر خون ع
 شہ ارم بر تختہ همایوں ع
 تو برد اسلام کن منی فوم ع

عجیتے نے تو کافر میں شوماء
 گوشنگ اُت سلطان چست قویاک
 ابن شیر حضرت حیدر پاک
 بی مبشر سنج کن ہوناک
 قول انتول دین شاہ لولاک
 بیسٹ براں من پہ آہن داک
 بازے پر سیان درد و غناک
 بانے پروشان من پر چکٹ چاک
 چہر جنگ میسریں صاحب اداک
 محمد حینفہ پہ حسکم ستار
 پرغضب میاں باتگ مسٹر اہمار
 سوار بیت نین و دشتر میں آر
 چنت شپی چپت رُور پنگ المغار

جا گہے دیریں بر تگ رو ار ۽
 کرتگ دل گوش خش ۽ داتار ۽
 ہنگلت میسر ۽ بور و تی خشیں،
 دال ر سعدت جا گا ہے مرا دنخیں
 دیستگے باگ و پتگے وشیں
 من تھا فصر و گوات گئے نقشیں
 سا گک و گنڈار و سمن زکے
 دختے نشگ زیب و زیب دلکے
 آنگ میسر پے قدرت شاہ ۽
 دختر ہو بادا گپت و مرا گاہ ۽
 دختر باد آنکہ اڑ دتی جبا ۾
 پیش سلام بیت محمد حنفیه ۽
 خدمت رکت پھر دوست دخواہ
 گوشتیگت پیغمبر چہار دہی مساه ۽
 صاحب تو گرم ۽ بیٹکے راہ ۽

یک دے مے آرام کن ہے ساء ۶
 صاحب عَ سار تیں ہئنے گپتہ
 آب و تمام آہہ پیکر عَ بُرٹہ
 دلبُر عَ دست چوڑ چاگ کال لہتہ
 کاڑ عَ پنج شہزادگ عَ گوشہ
 ما پرہی ذاتیں اٹُن ویچ ۶
 ہست منا براتے مال ہے میہہ عَ
 ذی شپَ واب دیتگ منی جند عَ
 دات بشارتے چوڑش خداوند عَ
 تو پرہی پیکر فرم ممکن چندہ
 سہی شہزادگ کیٹ تھی ہست عَ
 گھار گنت ملعون عَ پدو رندا،
 بوجیت برات عَ شہ کافری بند عَ
 من کنال گوں تو عرض و پریات عَ
 پر خدا چار و بیار مسی برکت عَ

صاحب گشتگ گوں کاں ذات
ماہ لقا میں دلبر آں پری جسرات
خاطر ع جم دار اد پری ماں
گر من ع توفیق دنت خدا شاہیں
مشکلیں کار آسان بنت درا ہیں
چہ جستگ میر ع وہد ع پکائیں
بڑنگے میدانے نوش را ہیں
یک شکار حباد جنگے پکائیں
بڑنگ دیہے ع خا انہیں چپائیں
و پتگ آت ملعون شوم ریسا ہیں
ماں کئے بستگ جوان دلخواہیں
کینر کتہ شویں دیہے ع باقا ہیں
حضرت ع ہر جت یعنی سپہ داریں
چھپتے ملعون عو گردن ع داریں
سستگے کافر دیہے خراب خواریں

بو تکے اچ بندو جوان دل آزاں
 گوں و تے گوں کرت ورنا بھوتا ریں
 بر تکے اوو، ک دختر سخنخواہیں
 شادہ سیری کت زباد مال
 بر تکے مہر نیگیں کسال سال
 محمد حسینیہ ماں گوات گر ع بال
 ہنفیتکے روچ داشتگ کسال سال
 گڈاں رخدت کت صاحب لقب الائ
 پہ ولی قول و دعده گوں زال
 شہ پر لیگانی دُریں مر شیر ع
 چارو پنج ٹاے گوہت دات میر ع
 ناہماں روچے نندے دلگیر ع
 حضرت ع گوشنگ آں پری ہیز ع
 مشے پر و بالاں دور بدے اس ع
 یکدم عاصرا صراحتی پاس ع

محمد چینیفہ آشیر کپل پروش
 سوار بیت راہانی پر شیموش
 شہارم مان بتگ عدو پروش
 لگتگ شیری گرگ وجوش
 چست دگو داکی پر جسم دجوش
 چانگو پاد آنگ دزمن بے ہوش
 ہر گور حسیمه کافراں ناتگ
 یک پر یکیگا جنگ ع پاد آنگ
 زخم چنیں شیر دیم پدیم بوتنت
 میغیر پر شیر عورہ ع گشتنت
 گوئرہ گت چندے روچ ہمے زنگ
 شہارم ع اجز بیتہ شہ جنگ
 کافریں سُثوم ع سازنگ مکرے
 کرتگے ہمراہ گوں دت فقرے
 مُترے مردان تھا سبھے چاہ

نیزہ دبئے مان کنت بے ڈاہ
 میراچ لے احوال عَنْهُ آت آگاہ
 سرنتا یں محمد حینفہ شاہ
 آنگ پہ دعویٰ درست عَلَیْکَ
 ارج دلتی کار اندرت خدا آگاہ
 برخدا وندھ اسغَر راضی هُ
 سے توار پر کت محَمَّد خازی هُ
 شکر کفت رہ ندا آنگ جواب
 یکے عَلَیْکَ چونہ انت مئے داب
 مان باں پیشی دستی، کنال اشتاب پ
 گرتا مردی است بیادت شاب
 شور دات میر عَلَیْکَ بور کمیت چالیں
 حله سانی شہموش و قاب بالیں
 تان دد دپ چاہ عَلَیْکَ تر نیز کنگ بور عَلَیْکَ

پچھم وجوش د سکل و شوراء
 کپتہ آبور گوں دا جسہ عهوراء
 چانگو پاد آنکنڈ بدستم زمیں
 بیائے کہ کپتگ پہلوان میریں
 صاحب عہ سردست کت کماں ببریں
 نیشت انت نزیک عہ کافر خنزیریں
 زدت خیال کپتگ شیرشکارانی
 پٹ جتاں آس عوشه پہ یانی
 آں پری وحہت آتیک عہ شتنا باذی
 چھتے کت تو جیے بجن حبانی
 صاحب عہ گوشتگ بہر لہیں جانی
 اے منی حال انت دل پریشانی
 من نترسال چپسہ بیم عہ جھانی
 کوہ منی چات عہ کپتہ دلگمانی
 بردمیسنه عہ واڑ دالگر کن

حیدر کہ ارعِ سلام سرکن
 عنز دیں پیغاماں بردہ سرکن
 مارا شہ امدوہ و غمال درکن
 دیر بتویگ ک کترئے شریں
 شُت مدینہ ء آپری دُریں
 حیدرے حال داتگ مزن میریں
 بی بی نسیون و حینفہ گراں ملیں
 قدرتے بچوں قادراً داور
 گوں دست و هر دلبی بی نیک اختر
 بے درنگ چوکہ بال کفت شہپر
 دنار م آہنت کلہم یک بر
 رپنگ شہزادگ کپنگ کست ء
 اندرون حپاہ ء کپتہ نادرست ء
 شاہ مردان ء پتگ ماں دست ء
 زیت داشتاپی گشگ چوت ء

بی بی عَوْ دلیتگ نبچ مراد بِشکیں
 شولیتگ بلاں حبای مبارکیں
 کپتگ ماں اندوہ وعمرے سکیں
 عرض کوت پیش کرد گار حقیق
 نبچ منی پرینتگ کجاں شکس عَ
 نادوائیں دردے بگیت نپس عَ
 شاہ عَوْ دربار عَوْ دعا قبول بیتگ
 شہ ارم جان عَزند و ترول بیتگ
 ہافٹر کپتگ ماں دل عَارماں عَ
 لوٹنڈت ہر حبای جلیب فرماں!
 بیاۓ یمیں ڈیلاؤں کئے درماں
 بادشاہی اوں پشت کپیت ارماں!
 گوشمگت داناۓ یں بخومیاں
 دعا تزاداتگ اُم و بی بی آل
 مادر عَ محمد شاہ عَغا زیاں

دراہ بنے درمان و طبیان
 شہ دلی کاراں بیٹگ سوال
 گوئشتے گوں بسیلاں کارگشا دنیاں
 بُرے منا او داں که عسلی هرداں
 بلکن ع دراہ باں اچ ہمے درداں
 شہ ارم شوبیں بستگیں تخت ع
 بر تگش او دا گوں بلند بخت ع
 باد شہ درہ بیٹگ ہما دخت ع
 زر لش اسلام ع رہ گوں ہر ختن ع
 زر تگش مال دیسم زر بیمار
 پر غریب الش بخشتاں هزار
 قبیسے آرتگ مسکین بہتر ارم ع
 از محبت سرور ع نام ع

حضرت علی رَغْوِیْنِ چنان غڑہ مُلا مہبُور آم

قُلْ اعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
 پاک بِسْمِ اللَّهِ تَعَالَىٰ تُوْرَحْمَنُ الرَّحِيمِ
 يَا الَّهِ كَمْ تَوَوَّتْ « در دانی حسیکیم
 دار منی ایمان و سلامت لے شہ قدیم
 روئی حق بینیں احمد و یاد و میم
 امانت و پاک و نے نجات از نارِ جحیم
 بعد ازاں لغت سید ابرار کنال
 مدح و توصیف وہ چهار یا رکنال
 بیانے بیلان کہ من عجب گفار کنال
 لکھ پر راستیں پنچ گئے آبدار کنال
 پشت قرطاس و نقشہ ایں زیدار کنال
 چنت حکایت پر حیدر کراز کنال

ناگہاں یکروچے آں رسول عالیٰ تبار
 زریگنت سلطان ٹوئتمامی اصحاب و پار
 بیت په کفار یو غزہ پریگٹ سول
 شہ رواں بیت گول لشکر دار پیشار
 در قریطہ رتگ نہیں یانی تاجدار
 در جہنم داخل کنائ شویں نا بکار
 ہرجی کہ راہ دین اسلام ہ بیت قرار
 حکم اللہ ہ امت م بیت سرگار
 حضرت ہ فاتح کت پدا حکم قادر ہ
 مترے سارائگ ملک سلطان ذرا
 ناگہاں صحرائے پدید آمد سرور ہ
 بید ہیں برے آپاں سیتیں ظاہر ہ
 تشریف بیت شاہ ہ اصحاب گول لشکر ہ
 بر شتاب گشت حضرت ہ شیریں حسید ہ

دلہ بھیت ساقی توے حون کوثر ع
 زیست کن دھلبوان نے وتنی بورا هرگز روا
 در پیچ آپے پہ صباں خاطر ع
 حکم رحمان ع بجه جنگ شیریں صفر ع
 سوار پوت راہانی و قاب خیزیں گروہ برو
 ہر کجا گردش کت ملوکین سلطان فرو
 آپ مدیت شیریں مرتضیٰ پیچ راہ و در ع
 کوٹ و باڈیگیرے صاحبی دلیت پیدا ور ع
 داخل ع لشک یک جہوڑے من اندر ع
 روک کنگ آسے احمد و خریں ستر ع
 یک بتبے ایرت پیش آں رو سیاہیں خر ع
 دم په دم ایش ع سجدہ ح کاریت ہر بع
 شاہ مردان نہر ہے جت یہ کافر ع
 اے چہ کارے کہ تو کنے صدق و بادر ع
 ترک ایج اسلام در رسول ع دین دشرا

سچدہ زیب ایت انت پر خداوند اکبر

خالی الخلق و بندگانی جاں پر در ع
رتکنگ ملعون ۽ جگر دل بیت ظاہر
پر ادب آنکھ حیدر کار ۽ گور ۽
بر من عزے خاتم کل پیغمبر ۽

گوں رسول اللہ سبتو مناجتے درول ۽
ہر دو پیشگیع رپیگاں شاہ ۽ خدمت ۽
گنگ ات پیر گوں رسول اللہ حضرت ۽
پیغمبر صد سالنت منی دور و توبت ۽
تپیگاں ہر دم را شیطان ۽ عرشت ۽
من نکت توبہ پیچ جوانی ۽ مدت ۽
گر خداوند در گئ تو بہ بیت قبول

ذکر توجید ۽ یات کناں گوں تو یار رسول
گوشنگ ات پیر مصطفیٰ حضرت ارجوab
بیارایمان عشرت بے تو راہ ثواب

حق ترا کنت مال جنت الگردوں عکش ثاب
 نعمت والحان پہ ترا بکشی بمحاب
 دُنست ترا ورنائی پدابئے تو سو شوخ و شاب
 دا ٹم ڈانسندے جنت بحربے رنج و حذل
 گوشنگ ہجھ پیر عگول بنی پاکیں سر دراء
 ہست یک چاہے مال ہے بتو جبل ۽
 من گولائے شیر و اژادے خفته طاہر
 ہر بحہ مرمود کہہ ہنستے داریت مال دل ۽
 دیر بکنت شیر و اژاد دراء ایج لے منزل ۽
 سہیل و آسال کنست ہننا گرانیں مشکل ۽
 مالک اشتر لپسیدا صاحب گول میل ۽
 امر سلطان ۽ رتپہ گاں شاہ ۾ توکل ۽
 مال دچھار کپنست مالک ڻا شیر و اژاد دھا
 مالک ڻا ٻہ دن داتہ پہ تیغاني رو ۽
 گوشنگ شرہ بینا پیں پیٹ د ڈور ویے دا

جہاں مزارِ پمیں رستکاں نزیکِ چہاں!

مالکِ حُدَیْر دا تگ سعیدؒ چاہِ عماں بنؑ
ما ببریں آپؑ پر مرا دبکشیں دا جہوؑ

گڈا که بالا کشتنگ لوجوانیں سعیدؒ رہنے

حکمِ عمسانؑ پیسرگ آنکھ جوں پیدا

برتگتِ مالکؑ اور گوں ختم المصلینؓ

بولنگتِ اصحاب سک پہلشان و دلخنیں

پیکِ رحمانی آنگلت چہرہ پل ایں لا

پار سرلِ اللہ رہت اداں چیسے پیس

چنت ہزار فوج دلکھ رے مانیں بلقین

زیرے اے چاہِ عَزَّتگ ہر دیمانیں

پادشاہ البشائی خسروام خواریں ترک دین

رعایت کا فردوس دارین لعین

حکیمِ اللہ عواد دے مٹی شیر عورکیں

لے سعیدؒ دے حذت کرتگ اوتانیسے گوں "ی" "عہہہ بیت" کلگ۔

خاطر عجم دار که میان خیر الناصرين
وئت رسول العبد اصم اعظم آل گزیں
دم کت پیش رو صد هزار مدح فافیں

ایک پت من چاہ عَزْبِ سلوانانی سرفیں

دان نظرشانک دا تگ ولی اللہ ہرگز کوئے
ایک گھاہ و منزل و پرستی میں رہے۔

رجتِ جادو آں ہر گورے نر ٹنگ شاہی ہے
حکم عزیزیاں صورتِ علما فرگہ گئے

بر سعید جان ۽ ایریں ماں تا سیں ہے

از دل دوست عجت علی شیر ٹھہر ہے

جمیعتاں مارٹی کپڑاں کوہ ہر جا گئے

پیشگاں بازیں شہ کتگ زرد دعویٰ شکر

یک جھوٹے کے نام اتے تھوڑے کافشیں

دیکم په دیکم سیت گوں شیرسیدان خدادویں

شلہ مروان عیتیخ و تی شانگ گردہ بمریں
 شویں تیہور عہ گہنڈت پھور عہ جھریں
 گوں علی ٹیشہ عہ بیت مقابل آجادو گریں
 ذوالفقہ ارجپیر دا ٹک ملک عہ پر ہوئیں
 سینگے کافر پہ دو کپ عہ جان آوریں
 آنگلت شمرات لعین آتش پروریں
 کافر عہ فوج عہ پسلواں نیست شد متیں
 چے گوڑا قاتل کافناں شیریں حیدریں
 بخت پہ شمرات عہ تیخ علی شیریں گوہریں
 دوزخ عہ داخل کت لعین جاووس تریں
 حضرت عہ جنگ عہ اتک دگ جوانے ظاہریں
 گٹک ات جوان عہ گوشدار میسر دانشویں
 نام منی راحیں، پت منی راج رہستیں
 مات منی دھت سناہ پہ بانی کو تریں
 گوشتگ آر جوان عہ عسلی مولا پہ سنا

خوب زیبائے گندال تئی بالا دو رخ ۶
 تو نئے راحیل لائی گریں دو رخ ۶
 دین اسلام ۶ بیا بنیزیر گوں من دل جھم ۶
 گر خدا خواہی قادر ۶ شاہیں رحمت ۶
 کافراں چک پر ڈش کنال، نیں یکدم ۶
 من تراسدار کنال ملک ۶ مسردم ۶
 بیسلا المستغیث من ترا بخشان الهم ۶

مُلَّا بِهْرَام

بُشْرَگ حضرت بی بی زَرْیوں

دانان الحَمْدُ لِعَنْ خَلْقِن يَكْتَأ

مالک الملک و پاک بے ہمت

بے شروبے فَرَزَند بے جُپَت ء

بِي بَصَرِ بَنِيَائِي بِهِ قَدْرَت ء

يَا إِلَهِ ذَكْرِ وَحْلَادَت ء

پرمت لطف کن تو عبادت ء

گُلْمَرے چہر حضرت عالم و دخت ء

چار بارانی دور دنوبت ء

نشَّیگ آت حبیدار پر خلافت ء

برقرار آت پر حکم شریعت ء

ناگہاں روپے شاہ فرمان ء

محمد ضفیفہ گوں چار دگر جوان ء

پرستہ گنت سیل کرشمت دیگا بان ء

دیم پا بَرَو جنگلستان ء
 پ شکارے آہوگ ء گردان ء
 چوں نگہ شانک ماتگ عظیم شان ء
 محمد خیفہ اج زندیں نریان ء
 چهل سوار پیدا کنست نسایان ء
 آحت و دپ کپنت شاه عمیدان ء
 زهر کنی پرست شارہ سلطان ء
 شاکئے ات گردات مے نگورپان ء
 منے شکار حباد و زید و ہندان ء
 یک مری سوارے دات جواب بازیں
 گوشیدار شہزادگ هزار نانیں
 بی بی نریونان ماہ رخایں
 گوں مناں چهل فحستر حیادایں

پہلوانیگ نام اوں آشکا ریں
 پت منی گساه و ستم کاریں
 پہلوانی گلے سے داریں
 بُت پرستی مئے عادت و کاریں
 هر کے گوں ماکنٹ زبردستی
 جنگ آشوب و فتنہ و کُنٹی
 ماں دل پرچ نیتیں مراسٹی
 زیت بکن اشتتاپی بیا چُستی
 صاحب رہ بہداہ یک یکیگا
 بی بی زیتون رہ چو شکاریگ
 ہر چہار گپتیت بے قماری
 گوں کمند الی بے اختیاری
 ناگت رہ تقدیر خداوند
 کر گلگنت در ناماں دتی بہند

۱ پہلوان فارسی رہ کر معنی انت پیش کپوک نہ بچ جی رہ کر مانا انت شاہزادش گل

صمد حنیفہ پہ حکم بے چون ۽
 دیم پر کیم بیت گول بی بی زیتوں ۽
 ساعتے پینت جنگ دل قهر ۽
 دختر ۽ چکاست مزن پھر ۽
 بے حسد دبے کینگ وزہر ۽
 ماں دل ۽ آنکاگ جوان ۽ در حال ۽
 بیگماں دسیگر کتائی لال ۽
 گوں دتے گردیناں زباد ماں ۽
 ماہکاں طولیگیں شکر گاں ۽
 ماں مدینہ کوئے براں بال ۽
 در اول ہیتاں کیل در حال ۽
 ناگہ پ لقدر خدا نساں
 نیزه و تیغ ۽ جنگ جدال ۽
 بر قعہ اج دیم ۽ دیر کاگ لال ۽
 صاحب ۽ صورت دلبر عرب دیتگ

ہوش چہ سالونکی بُت ء رپتگ

اچ دلی مسیری مرکب ء کپتگ

بی بی نیتوں ء پچے خیال آرتگ

دیگھاراں گوں لال پدا گشتگ

ساعتے چند و مدتے گوستگ

مسید ہماہنڈ ء کپستہ بے ہوش ء

پر دت ء جوستیں کلم گوش ء

وختے ء ساربیتگ مزار پروش ء

سوارہیت رامانی و قاب جوش ء

واگ دنت کوٹ ء پہنڈ گاہ ء

پر دلی حب گیر دسر اگاہ ء

تینگ دلی عرپتگ مدینہ ء

لبی حسینیفہ پر رُست انا گاہ ء

زنج من دوستے مثل ارواح ء

باریں تئی ہمراہ گوں نہ انت و رہا ء

لے ہمراہ بیزاں درس دیجت۔ لے لوز پہ نہ سلامتی وہم کار مر زیست بے ایہاں اویں نہ اور نتے

غزدیں پس سہ دات چو میراء
 محمد حنفہ عَمیر مسٹر اگر
 پہ شکار عَ ما ر پتگان یہ
 سیل کستان عَ پ حکم لقدریہ عَ
 ما دُ چار کپتیں دراول صحرا
 بی بی نیتوں دچل روگ سوار عَ
 لگست گوں ماجنگ و پیکار عَ
 رندھرہ راہ منے برتنت آزار عَ
 چھوں کپتنت بر لال عَ رخان عَ
 رنگے شر آت چو ما ده چار عَ
 چھکن لال عَ حسن عَ اخہار عَ
 مرکب عَ زین عَ کپتیں بے سار عَ
 وقت یکہ سار بیگ من دیل عَ
 تاچنگ رامانی و قاب شبل عَ
 ہنگے نیاں داں و صدیل عَ

کیتگاں تزویں شپ ۾ نسل او
 رندو من بیٹگ ماہ پرہی دیدار
 سہی گروہیت قا دریں جبار
 لی بی او گشتگ نیج منی دو سدار
 شنک تھی بالاد عربیاں ہر بار
 پت حلی مشیرتی حسید رکار
 مات حینقہ کرتی بہ بیت آشکار
 ماو صاحب کہ کوت مسڑو بازار
 جنگ کستی و زہ بریں تلوار
 پسکے روچ خ ماکتگ بسیار
 بہکست تیغیں زہر حکپ و آبدار
 بیج منی ڈل او رانگت بے فار
 داتگت سو بے سید ابرار

لکھنیتگ بنال ندیگ ندیتگ ۲ روس داربنال دوستارته صاحب
 بن آں حضرت علی یشر خدا

رند عَ من عَربِتْتَنْتَ پَه وَأُذَار
 يَكْ جِينَنْ گُوں توْكَنْ گَانِي
 دَايَنْ چَمْ سَهْرَنْ سَهْرَنْ تَانِيَّانِ
 بُرْتَنْ تَمِيْ هَمَرَاه صَدَق دَلْ جَانِي
 تَمِيْ دَلْ اَنْكَتْ نَهْ پَشِيَانِ
 مُحَمَّد عَگَتْتَنْ اَدْمَنِي مَاتِي
 تَوْجَنْ سَوْچَ كَيْنِ شَكَانْ زَيَّانِ
 مَالْ ہَمِيْ ظَلَمَاتِيْ شَبَرْ بَيْ نِيمَ عَ
 گُوں دَلْ بُورْ عَربِتْتَه يَكْ كِيمَ عَ
 بَيْ بَيْ عَزَزَتْتَنْ دَلْ پَشِومَانِ
 بَعْ دَقْ كَلِينَتْ شَيْرَ شَكَامَانِ
 بَيْ وَرَدْ وَوَرَدْ عَورَتْتَنْ سَهْجَانِ
 بَيْ بَيْ عَكِيدَتْ تَيْنَ صَفَهَانِ

لَهْ وَأُذَارْ كَنَاهْ اَنْتَ بَزاَنْ پَلْغَرَةْ بَجِيرَ عَاجْ مَنْ سَبَبَهْ كَرَنْ ۖ نَيَانِي بَزاَنْ
 نَيَادِي ۖ

پکنگے رندو په دل وجہانی
 شپ ن تو سیت انت مہر بچانی
 آشپ ئے تکه آشگ ہام ع
 ر پکنست ہر دو پہ ہما گام ع
 ناہیاں حکم کردگار پا کیں
 پسنگو مئے بی بی صاحب غنا کیں!
 چنانگر خوبی زیتون چالا کیں
 ہر دو آں ڈک دارتگ پڑے دا کیں
 محلہاں گشتگ دختر زورا کیں
 اے ہم ع آنکہ میر مزن دا کیں
 محمد حنیفہ دبور سبک گاہیں
 گوانگ چنگ میر دوست گلفائیں
 بور منی چست و زخم منی کہ پروش
 لال کاں سالیں تو بکن دلگوش
 صاعع دعا دا ہنگ کن دلگوئر

کوئنگے زیان ء پستکے دا بر
 محمدیہ حنفیہ گول چپہل سوار دیگر
 کرنگش سوب دشتیگاں دا ز
 مال مدینہ ء پتیگ آت انور
 دختر عائیکان آرت پ خیر و شر

حضرت ادھم چنگ ع شیر
 شکر پنج کریمین کارزاں
 پاکیں خدا نے بے نیاز
 گوں تو گناہ اسرار و راز
 ہر کس پہ شبہا نے درانہ
 زاری و پسپخ و مدد عنماز
 دستے ہے در گرد فراز
 کل بے درد گرد فراز
 بندہ پہ دنیا و مرناز
 بعد چہ ثنا نے کرد گار
 بر صاحب تاج عزادار
 پیغمبر عالی تبار
 نام محمد آشکار
 گویم درودے بیشدار

در گردش لیل و النهار
 مدح و صفت په چپار یار
 بو بکر و عومنه یار غدار
 عثمان[ؐ] خنی نامدار
 شیر خدا دلال سوار
 زیبیت ترا را ذوالقدر
 بروقت جنگ دکار نزار
 بغداد و نجف شه سوار
 گول من مدت بئے وقت کار
 دارم بئے گفت و گذار
 اندر کت^ا باں چند بار
 دیدم من نقشے یادگار
 ازا شہب^ا کلکت نگار
 روپے نبی[ؐ] تاجدار
 امداد مدینه بر قدر

سُنْ مُجَّهَ آتَنَتْ اصحابِ بیار
 کرُّتے نصیحتِ ہر سار
 اُول کنگ ادہمْ توار
 ادہمْ ونی بور عَبیار
 انوں ہے بئے پسیل عَسوار
 یکدم برو سوئی شکار
 بر جہد و آہوئے تمار
 جون و کبا با نش بیار
 پاد آنگت ادہمْ چنال
 بر حکم سردار جہان
 بیچ و نکت شک دگان
 زرتخت شمشیر و کمان
 ماں پنجگ عَگزِر گھاں
 حباب گوں زیریں جاگراں
 خسورد کابیں نوجواں

نشنگ ہے اسپ رو موال

ریتک چو باد صدراء

تا چت پنج کیں گروہ درعا

جست کیں سجن خبل هر رہ

انج ہے ندیت آہوگ درعا

ناگہ پہ حکم قتا درعا

لک کپت ہما کوہ درعا

گندی ہجو میں لٹکر رہ

گوں ہیل اسپ دکا تر رہ

زانتے من موج بیں خلطا

ذوق و سپاہ کافر رہ

مفرد زمین و فخر رہ

شو میں مقید چھے بر رہ

ناگہ اع مرد و در رہ

بد مہند بین ترک شر

گوانچے جتگ سلطان فر
 سو گندے دارنگ سے برو
 لات و میاناں سر
 نیتیں دگہ کاے مرا
 بیا کہ کناں جستے ترا
 سوچ دسکارچ حیدر
 ناگہ بگندال صفر ر
 بڑانے تاحداریں سر
 او دے بدان ما کشوار
 تحفہ پہ شاہ ع دختر
 تو گردے سوچے مرا
 من خلقتے بشکاں تر
 گول صد هزار سیم دز
 چوت ع جواب گردینت نر
 ادھم گول لانک ع زہ برع

گو شستے خسیشیں کافر
خاکت دع پ بات گوں پھر
ادیم بہ فرمان خدا
زرتگ دلی تیخ و سلاہ
تائ آنکه گوں شویں بد ع
پورستا عے کریگ طفر
سردارے کت شش صد نفر
کافر تامی سر پسر
پرچپ و راستی عگزد
گوں تیر زینزہ و قبر
ہونے بر تکت بیقدار
ادیشم بہ فرمان خدا
ہرجت دلی تیخ ع پدا
مان آنک گوں شویں بد ع
بے شریعتیں تالکیں رد ع

ہشت صد لعین پہ یک نے
 چاک داتنگت مثل گرد نے
 پیگ بازو بے حسد نے
 سرچہ تن نے کرتنت جنم
 شومن مقید کت نگہ
 اے چدر رانٹ آنکھ رادا
 انڈیشے نیست شہ وہ صعد
 گردے گرہت وہم و پدا
 کافر پلیتیں سسم رو نے
 نج بو تنگت شیر نے سرا
 ادھم رہبہ دریا نے تھا
 اوڑناگ بور گوں واحبہ
 ادھرم بمشل شیر نز
 زرتنت وقی میخ و سپر
 کاشینت بازیں چاک و سر

باز نپختے کرتاگ بے پدر
 شویں مقید این شمر
 بیتہ گول شیر عَچیروسر
 ترپیگ رنگنت بیتدر

پھر اہل بر فرق وسر
 ذاتتے کر میں آنگ قضا

بوتاگ بہ تقدیر عَرضنا
 بیخور ک شیہریں مر تضنی

کپتاگ ہس گروپ عَتہ

گڈاں کہ بوت ساعت تمام

آنگ خداوند عَپیام

گپت ہائف عَبور عَلگام

حبدہ بر فستین المدام

شادفت زبان المقام

لہ بزال حضرت علی مرتضنی عَدول عَآل کافر لانی پنجی عَتہاں پریگ

آنکہ خندگانی رگام
 ادھرِ شہید بیگ پتام
 رپتہ بہشت عَکام ہنگام
 کافر چوہیک نہ پرستہ
 عقل و شعورے پرستہ
 سرپہلوان ۶ بُرستہ
 مال بقچسہ ۶ توک عَکتہ
 نوں کافرہ ۶ حمدہ کتہ
 رپتگ مقید مغرب ۶
 بکلیں سلاہ شاہی تب ۶
 بستنت زین ۶ مرکب ۶
 بور عَندر بیں مائتے
 گورتی پہ مائکو ہی شمئے

سُلَّا اجْاهِیم

حضرت علی عاشور کا حکم بیرون گئی
 من قُل هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ
 وَالنَّاسُ كَالْفَوَافِ
 هستیں صفاتِ لم یلد
 نیستیں ترا کفواؤ احمد
 وقتِ ازل تانگہ آبد
 عالمِ تریں از نیک و بد
 بعد اذ شنا نے کبیر یا
 گویم درود پیغمبر مصطفیٰ
 آں خشم تم خیر الورثی
 دیگیر روز مبشر
 جب نوں فدا یعنی گول سڑھ
 ہرچہ سار یاراں یک برمغ
 بویکو صدقیق، عمران

عثمان غنی زیبے فرءؑ

حضرت علی شیخ نزءؑ
بغداد ۽ عبدالقادر (ع) وادا

دیگر ہے بنت جبلہ مرا
لے لازم است پہ امرت ء

پاکیں خدا ۽ قدرت ء
فرقاں ۽ سی جسم آیت ء
فرضن گوں تماں میں سنت ء
ذکر دھن ماں خلوت ء

گڈوچہ بنی ۽ هجرت ء
روپھے علی ڦ پہ نوبت ء
ربنگ رسول ۽ خدمت ء
چو شے بگوشنگ حضرت ء

”دل میر باریں انج غنم ء
دیر کت ملکیں ادھم ء

رپتگ اول سہبؔ دم ع
پکتگ مال آہوگ و زم ع
گورے بپروشنگ الٰم ع
بیگاہ ع کاتلگ دلجم ع
ایچ ع نزانان چنبری
بارس کہ ترمی تماں گوری
یا پکتگ مشغله سردی
جنگ انت گول پونج ع کافری
ھارکنت دواربے بربری
گردندو گردک و جمبیری
ششیر گزرو خبری
شاہ بکنت سوبے نری
پنیبہ عالی جناب
چست ع بگردینگ جواب
گوشته علی بو تراب

معلوم نیاں چے ایت خطاب

حال ت تی گئی خراب

اندر میاں بارہ صحابا

یکے بگوئشت انج صحاب

گردے نمایاں انت بتاں

پیدا کیں آدمیم برشتاب

در آنگنت کل پیر دشاب

اٹکاگ صدف سیس و قاب

بہر میاں ع دل کھاب

آل منڈ لانی شہنشاں

خالی اتنت زین و رکاب

چچی اتنت بوراء طناب

بکشان چے شنفری ہون ناب

جهل ع روان ع مثل آب

زبریں خندنگاں تیرناٹ

لے ناب بزاں تاتھا گپ

درخواں اُنگ جبیل

اڑھانپ ربت حبیل
گوشتے کے لے نور حبیل
لے صاحبِ خلقِ اصل
لے آں د اولادِ خلیل

گوں تو کن من قال و قیل
یک کافر کے خوار و ذلیل

در مغربِ عرب است بیدلیل
کامل بمشیل ژند پیل

آوازے پنجو رو دنیل
پہناتے بنت پنجاہ پچیل
گوں آہن عرب تگ فضیل

یک خندقے آب گدیل
تلے مقائل پروشکیل
مقید خریں بد خواہی

گوں صد هزار گراہی ۽

آنکھ چنان بے ڈاہی ۽
اوہم شہید کت آئی ۽

زہر گپت گڈا شیر خدا
شان ۽ نبی لا فتی

درشان او شد العطا
گوشته کر اے قمبر بیا

ذیت کن بھے ساعت هلا

سنج کن روکیں دل دل ۽

پہ کردگار ۽ توکل ۽

آذو الفقار زر تگ میل ۽

نشتگ بہ باز ۽ مہپل ۽

دیے کتھ پہ جنگل ۽

پہ یک رو ۽ صد ما بلا

گندیت کوکاں تل تل ۽

جسم او هم مثل گل ء
 ایرشت بجو سهرين نجسل ء
 پچول مگینه در طلا
 دفنه کتگ خاک و رگل ء
 رپتگ شد ان شییر پولیں
 په مغرب ء حسیدر یلیں
 هنداوت و پور دکلیں
 تاں سی و یک شب عادلیں
 ناگاه اشراق ء گلیں
 دیشے حصارے کاملیں
 یک خندقے آب و نلیں
 گردے تیاب ء آرمکلیں
 بوجے چونگ مملکلیں
 زلتے کہ کاے مشکلیں
 حضرت شریعتگ نبی قدر

چنچوں کنال آپ گزار
 ناگ بحکم کرد گار
 شہر عربیا تکیں صد سوار
 ماں بوجی ع پہ آپ تار
 کرش بحضرت ع توار
 "تو ارج کب ملکوں سوار"
 حضرت جواب گردینت پدار
 "من ماری آں شیر شکار
 کایاں شہ ملکے زنگبار
 اشکت منی گوشان توار
 نامی مقید ہ پ مدد
 رپٹگ گول پلوجے صد ہزار
 اندر ہدینہ بر قدر ار
 شانگو علی آنگ شکار
 گوں بیر بر اکیں ذوالفقار

بیت گوں مقید ۽ چار
 سرمقید عَبرت په وار
 من په کمک بیتاں سوار
 یزراً تکنگاں لیل النہار
 برگشته گفت بوجی سول
 دیم په مقتال در حصار
 کوشش ہے گفت و گذار
 رخصت ہاتاگ شہریار
 آورتش سلطانیں ولی
 گوں یسخ بور عَ دلی
 ہافر خوشا مدکت علیٰ
 حضرت حواب دات ببلی
 شیرخدا مان مجلس ۽
 گوشته مقتال ناکش ۽

بیا سے ہے نامی کس ء
 آہنگ مقید چوھڑس ء
 دستِ گلگ در چکے، عصا
 حضرت نظر کر گک دس ء
 ملنے پیاں کاف مثل پس ء
 گپتہ گو شے مرگ ہڈس ء
 حضرت امیر چوں کتہ
 پر مصلحت نیموں کتہ
 سرا دہشم ہ بیر دل کتہ
 ماں بچوں کے ٹوک جتہ
 مقید ترا گل نازی یں
 تمی جنگ پونج ہ بانی ٹل
 مارا مام کار سازی یں
 ہمسرہ براقیں تازی یں
 اے رہر دیں شیرا زی یں

تئی شہر پیشی راصنی یئں

مگ دتی دُز بازی یئں

مئے نام دین ۽ غازی یئں *

پار آنگت خسر سیں گراز

منخور کہ دیمہ ۽ حیدر ساز

دستے پ حضرت کشت داران

مولابچتیں جنگ ۽ ساز

پاد آنک سلطان رنجیا

دستے جتا بُوت شادہ ۽

چھٹے جتنہ ماں گردن ۽

ہیچے نہ لوٹت درون ۽

سراپکار ۽ اج تن ۽

صد گام کپتہ ماں بُن ۽

لغہ میل ۽ در کار کتگ

پوج ۽ دتی رہ گار کتگ

کلیں فضیل پر حبّنڈتہ
 کوٹ د فیصلے ژندگتہ
 شوئیں مقاٹل درستہ
 ماں آہن آں چسیر ترستہ
 دال چہل سواں در حضرتہ
 ہونے شہ جان عاشر نہ
 صد پتھے جان ع نگتہ
 شیر ع پہ صبر ع سگتہ
 نے کہ شر جنگ ع بجتہ
 دال ہاتھ ع آ دازکتہ
 گوشتے کر مائے شیر جہاں
 اسکہ نبی در عنیاں!
 پیغمبرِ آخر زماں ॥
 اشکن علی ع اے بیان
 گوشتے کر اے دل دل نشان

نزوں نبیٰ مارا رسان
 حیزبے کتہ دلدل چنان
 اچ خندق عَ گوستگ عیاں

برتے پہ سردار جہان
 پیغمبر آخر زماں !!

پکنگ نبیٰ عَ جاں پھیاں
 باسے شب عَ آب دلماں
 گڑ عَ مقاتل بیگماں
 دیرے کنگ بار گراں
 شیر عَ چہ شب عَ بیت اماں
 اچ خندق عَ گوستہ عیاں
 قاتل چو اریگ عَ جُشائ
 ماتند دریا عَ پرشائ

لوحیز بنال نیز جہنگ لئے قاتل بنال مقاتل تھے اریگ چو ار عَ پیما

دستاں، پھوآسیا بے ورثاں
 زرتے نانے بیہشٹاں
 ازاہن عَروشش بجای
 دستائے کت، گزد گراں.
 گوئتے درختے بخ و خال

شانتے پا اسلام، میاں
 سے صدر صحابی درغیاں!

بینت شہید پاکبزہ جاں
 بیگ گوئش آخر سر زماں
 پاکیں خدا، قدر تاں

گوڑنگ شلے عَرحمتاں
 ہون کہ گول آپ بیت راں
 شیر خدا تن زانو آں

پر کینگ آت ماں دوراں

لعلے مُشاں پہ بے ساری

دیکم په مفتاںل بیت داں
 گوشتہ مقائل په زبان
 "تو ما مری ۽ ایجو ال" ۾
 شیر ۽ جواب دا تگ چنان
 شیر خداوں در کمین
 بختت کمین الون شکین

جون ات ٻه بیت نیز نہیں
 شت ذوالفقار از ہراں
 جت لغہ "حق المبین"
 پھیپھیے آبرو بالائے تیں
 بیت نہ دو نیم ۽ اسپه زیں
 مردارے کت خر سیں لعین

گند ۽ پسیت و سیہ جمین

زرتنت ره اسلام دیں

ط بخت تئی بخت ۽ لہ شکین شگون

پارش کتسته گنج و حزین
 دیم په مدینه شاه دیں
 اسپ و سلاه و سخ دنیں
 برگشته خشم المرسلین
 بلاهم بکن قصہ تم
 یا شافع خیر الامریم

حضرت پی کر حرم صلی اللہ علیہ وسلم و ع مجھڑہ

مالک الملک ع مجھڑہ تی شان کنال

قصبے نوبیں بر پدر یگاں جوان کنال

مصطفیٰ روضے نشستہ ماں دیوان شہاب

مکہی در بندڑ دپ ع ختم مرسلان!

پیش اصحاباں آنکھ نصیرت د بیال!

آنکھ یک درنائے جہود و بدباراں!

پنجگائے یتغ و ماں کشہ ہنپانے نہاں

پرستگ ملعون ع کھام انت صاحبقران

مرسل ع گوشت کہ بندہ اللہ ع دت ماں!

چے ترا سکاریں کہ هر ائے حاصل کنال!

گوشۂ وناء امتحان ع قی آنکھاں

مجھڑہ لوٹاں ارج تی ع تاج و طڑاں

کئے انت مئی نام و پچے منی ہنپان ع نہاں

گرنه زانت نام ء رامنی سلطان فرماں
 صادقیں قولیں کہ سرے قربانی کماں !
 قولیں کہ سیرے اچ تئی ہوناں من دراں
 فیضن رحمائی آمگنست برا حمد نشاں
 گوشت رسول اللہ قادر نہ ورکی عیاں
 سعدید قاصی انت نام تئی جاری بر زباں
 سیاہ مائے مال تئی کش ہنپاں عنہاں
 گوشت ملعون عنے تئی ہمتا ساحراں
 معجزہ لوٹاں دیگرے مارا دے نشاں
 کن دُعلئے کہ زندہ بیت لار مردہ جاں
 مصطفیٰ کرتگ عرض گوں دارائی جہاں
 کافروں شرمندہ مکن مارا در جہاں
 در سجود رپنگ خاتمی کل پنجمبرال
 سیاہ مار زندگ بوت بہ شاہ عقد راں
 آرنگش ایماں کلمہ اش دنگ بزبان

سے صد و ہفتا دشہ جو دی مردان نہیں

نور کل عین انت مصطفیٰ بے شک گاں

بعد ان سیاہ مارع گتگ زاری پیاں

گوشداے کہ من دلی عرضان عگناں!

حضرت موسیٰ رع باری عجوں نہیں گاں

عالم و ملا صاحب تفسیر و تسلیں!

هر جا گوں من درس گتگ ملک عرمان

من ماں تو ریت رع نام تئی دیگتے یاں

تراشتوں تئی نام و لونک کیاں موسیٰ عرشان

ایک گتگ تو ریت پر دلی کائے رپگاں

ایڈگہ رفع عگوں دست و بیال آنکھاں

وزنگوں تو ریت درس تربیتے من کناف

من ہماہندی نام تئی دیگتگ مہرباں

آب زر کوبی دو شگات شاہ لامکاں

لے آب زر کوبی زر رع آپ

من حمد بر تگ پر تئی تمام و طرہاں
 روک کتگ آس کہ سوچاں تو را و پریل
 از در و نیام و آنک یک شخصے نامگان
 جست من عرضی پیچے یکدم عمار و زنگان
 من بن رجبوک و گنج با کارڈاں کپنگان
 سے صد و پنجاہ سالیں کہ انسول فرال
 پر دتی پیشی نوبت دبار یگ و زرداں
 اے دو روچیں گردگ و چہرہ در کپیاں
 سعد و قاص و کپت ماں بلخے و بیساں
 کپنگان و مرد و کشتیگے مارا از بھاں
 دارتیگے بیرے ارج و تی ہنگیگ و دلاں!
 لکنگ و شرشر په دل و میل ع پیشکگان
 ارج تئی تمام و برکت و زندگ ہنگان!
 زانماں تئی دیداروں نصیب بتیگ نہیاں
 کن دعائے کہ رستگارہاں من چہ دتاں!

مصطفیٰ اعرضے کت گورا شاہ لزو جان
 مردے کن که باز لپشو ما ننت لوجوال
 سیاہ مار جوانے بو تہ پشاہ قدمان
 بزرگیں بوہیغیرہ بخشش رب لامکال
 برکت نعلیین نبی ششم المرسلان

کاجیان

حضرت علی رعی سخاوت

کلید بارغ جنت لا اله انت
 خداوی نام بزرگیں الا لذه انت
 رسول کل مرسل، تاج و طلاق انت
 سرے په سجدہ عدل پر خدای انت
 خدا و دست ماں بہشت ع با دشاده انت
 مسلمان روچ و شب ماں مسجد ع انت
 نمازو روچ گ دبانگ صلاحت
 پکیر و حاجیان مالش فدا انت
 سخاوت نیک مالانی ذکوانیں
 عبادت مومن ع قدر و کلائیں
 چهار روچ ع جهاد مانند گوائیں
 محمد گوں چهار یاران شایق
 صداقت بزه کا رے ناگہان ع

گول حضرت مصطفیٰ امیر شاہ حبانؑ
 تئی سو جوں کلگ اپچ کوفہ و بصرہ
 سوالی آنکھ گال گورہ تو مژل مز
 بے یک لکھ بیست و چار ہزار فر
 سخنی تئی برکت کاروں بے بی شر
 دراں ڈیہاں چہ ملک داست و دامؑ
 چہ مصر و روم تانکہ ملک شامؑ
 جن و چک چاکرت آنکھ رانی
 مسلمان پندی انت آنطا مانی
 محمد گوشتگ آت اے بزہ کار شر
 ابو بکر رضوی عمر رضوی عثمان رضوی و حیدر رضوی
 بگوشتگ اے صحاباں ربین دانا
 نداراں مال غیر از جاں زمانؑ
 ابید شہ اسپر دستخ و مکانؑ
 پہ ختم الانبیاءین درس انؑ

محمد گوشتگات یا شاه مردان
 گشاد کن مشکلین کارانی آسال
 همادم چه جنگ شیر خدا ء
 تپاریں مال حکم رہنماء
 علی ڈئے زرعت انج کافز بدل مال
 پزیر رہن ء مسی فتح ء دری حال
 قرار نت میگ دتی نیروج شہپال
 شتاب قمر بر براق د زین ء سینگار
 سبکیں دل دل ء مرگی جستہ بال
 سپاہانی کلاتے کرتہ پاد مال
 در آختگ شاه نوشاد چو چہار
 گول چپار لکھ لشکر یکجا ہوار ء
 جتنش جار و کتش پریات زاره
 مروچی گٹ کن ات شیر خدارا

سلہ قرار نت افتخار نت

کمال دیگیر علیٰ و دلدل را
در آنکه شکرے سیاہ و تهار
شتاب ہے باروا زینور و لوب
دمے دم گوات کلگ چوہر باروب
شراب چار تکش پیلے بہیمال
در آنکه ذوالفتار مانند حارال
سرع دریکه جنت جون پہ ڈگارال
علیٰ ہے سہکل و نعروہ و بھیمال
تمایں کافرال آورتہ ایکمال
پہ صدق و پہ دل پیشہ مسلمان
خدا یکجیں نبی ہے نور حقیں
علیٰ شیر خدا نہ مارا صدقیں
لکاح بست شاہ نوشاد دخستہ حجور
چنان خوبصورت و بے حد و مستور
پہ برکت گئیں بی بی ہے نجت

علی شیر نشته چهل رو بیج گزشت
 دو پنزو دو کج باوه زر کارا
 طلا و لال و یا قوت بیشمارا
 هما په دست قمبه شاه پارا
 علی چون چپا کر و احلاص دارا
 صد گشت گز نیگیں کورع مال بیادا
 په میریں مرتضی و شیرین زدا
 چهارده رو بیج و شپ من نیکان گار
 زنگوئیں در دن و کلی ئے آبدار
 بدے چینے تو مارا حکم تار
 علی چون چشتیت یزده په قطیار
 شتنت په مکه چون پاکیں دگارع
 اذان و بانگ صلوات بلای چون
 تو ارکت نگ رهیزه دل دل چنل
 حساب کن دے تو قم بر دست شہر پا

شسته قمیرگوں مال ء مال ہمہ روح
 یا ہودء کوشت قرار ء گوستہ چند روح
 علی ء بُریات کتہ یا صاحب پاک
 چهارفتار نیز است شمس ناچاک
 قضاییشین عبیدتہ روح اشراق
 نما میں کافراں شانستہ سرء حاک
 نگہ دار گا جیستان ء پنجتین پاک
 رسول قرباں رپا) رسول ؎ موزہ علیک

مُلَاقَاتِمْ بِعَد

پیشہ ایک ہبھر

ہر سحرگاہ ع دست بندال پیش شایں قادر ع
من اول سہبج دم ع گول خاتم پیغمبر ع
ڈیں فرانت چہار باراں ابا بکر ص عوْمر ع

حضرت غماں غنی وہ لقضی میں حسید نز ع
بعد چہ وصفاں دگر کم دانک چنت یادیں مر
یک دو سے کالن ملوچی جوڑنگ کال دفتر ع
دور فانی آخرت ہلوك گذشت ظاہر ع
گر کے سوچے پہ خلوت پیشہ راری ناشر ع
زیادیں لہڑے زبان ع کچٹنگ نا باور ع
زور ع چکا سیدت دیتگ نیان کنت ہلی میر ع

گر ہے دبھر ع بردن تہ دے بھر درد ہبھر ع
بھر ہے کاریت دیماں تیت میں راستیں گور ع
لنبھئے شہیدیں دیپ کنت کار بندی خخر ع

خور و فنگ عَنْچاریت او کشیت شیرز عَلَی
 لے هبرز ندیں میا سے بادشاہی گوره و
 مردے باہوت عَجَنْت نیخون بیرد ڈکر عَلَی
 مئے هبرگوں جا پیں مرداں دپٹ کار بنگیں
 گر کسے باور نزاری بیستواریں نندگیں
 چوناں یکے زمیشی بے اعتبار ایں زندگیں
 دال پدیگاں سورج بدشت کر ناشریں رہ گنگیں
 ہر کہ گول مہمان دباہٹاں بدیں تکراکنت
 بے سرو جست عَدَت عَصو عقریں الیاکنت
 شمس الدین فرمادے منگ چیدی گے سربارکنت
 صاحبی نام دیگ عَدَت دت گمارکنت
 مرد اگن مرد عَحیر و بیستوان ولپت کنت
 دت اگہ آں کم گناہیں حق اللہ جست کنت
 مردگ ماں قبر عَتھا دیں واجہ عَرادست کنت

لے ہر کہ بناں ہر کسے کر سے ایارے نام اللہ یارانت

دستے بہت چوہا دل قمان وزبانے خشک کنت
لعنت طوق و مال گوٹ ع باز رندا و چشت کنت
دوخ ع صد بیکے دنت رندا گناہے جست کنت
میزیں مقلع نے ہر دلکیں پروتی انگشت کنت
ذرہ پہ ذرہ کاس ع از چھانی جست کنت
مردہما انت مجلس ع داعم دت ع ایسا باد کنت
کستیریں مردے اگہ شانے دپے ع شاشا دکر نک
مشتریں او پار بارت د ہر طریق ع تزان کنت
گندگیں سخن ع بدین ع زیر سنگ گلک کنت
لے زمانہ آخریں ہر کس د تارا خان کنت
واجہ گول ذر ع غلام ع یہ کی داحسان کنت
کائیگر ملکانے دشت د واچہ د برتانے کنت
کا لے بندیت پہ تسلی روچے جی وجلنے کنت
لی ہما کار ع نچاریت د اچہ ع نگر ٹاں کنت

لے کائیگر کاریگر انکار دیو کیں گوک لے نگران بیان نارضا

چار رءَ بندیت په لانگءَ یک تکے میدال کنت
 بیجت نای کپاتے حلکے ءَ او مان کنت
 زال د چکان ءَ سچاریت چمال په کوان کنت
 عتلے په چا ہے، رسینیت یاسرے نقسان کنت
 کشتلگین انت و تی په دیگران بہتان کنت
 اے زمانہ آخریں چھے راہ و راہ بند ءَ شنگ
 بلاں برات د بیس د چکت د عہد قرن ءَ جھنگ
 پت اگہ سوچے د تی چکت ءَ گوشیدت په خلوت ءَ
 چک ہمال ءَ بد و بارت او سک کنیں پت ءَ
 گڑو جوش در پ دار پ گوں پت ءَ کنت حرکت
 باوری حاۓ نہ انت اے آخرین نوبت ءَ
 لُٹ لوگ ءَ گول د تی زال د مت و تافر د
 پت ضیعف د ناقان انت ماں پھر لیل کاں جہة
 پل منی جنگئ نایت پت من گلاں چھے دت گنہ

پھر شے پہ بند ۽ جناں کو تچا ٿئے بیت مل شد
 چک دل ۽ چوش نزاں کہ من کن اے عزت ۾
 مال ہے پیریں پت ۽ گنت گوں منا ہے منت ۽
 بیت پ نارشته فنا ٻیں مستحقیں البت ۽
 ہے غرض بیت چک گوں لوگ ٺکنیں محبت ۽
 کیت پ لاست ۽ روٹ په چپ ڳلگت پیں منٹ ۽
 پت غریبیں پیوار جنت در وچی نوبت ۽
 چک حرام خوریں ہمیز گئے نروٹ بہ جنت ۽
 پیٹ ہما مرد ۽ بات کہ گریں چک ۽ سنت ۽
 سیاۓ پسیا ۽ اگن دام گنست جہد ۽ جفا
 کس مہہ بندی پھر سیا ۽ نیست نامرد ۽ وفا
 جھیره ۽ اول ڏبن دوست ۽ اسٹے دنیا ۽ پعی
 ول ڏل کارے خرابت لانک بندی ماں شپ ۽
 هرجی مرداں عائلیں دلگوش کنه سیا ۽ کپ ۽

کس مراموشیت د فاداریں دل عسیاد عودیعے
 عاقلاں گوشائ بدارت ہست مناچندے بھر
 مرئے عاشق بیت پھو ذارے گنت دنارا وز بر
 ہبھ پ تلیں گنج ع دلتی گنت پکالی چھیر دسر
 سانگے گنت پ را ہشروع ع پ چھاز دمال وزر
 کپھاں دستے ڈگاراں مال دیپاں مال ملکی سر
 بروہن مہنگام وجود کہن و کاریز و نہ سر
 مولد و چندی علام و سُندل و گونڈیں لفڑ
 جو سراں گون انب و یمبو باخ بستان و شجر
 جل د غالی بزم و بالشت گتب و شاہی میقدر
 سہرو سنگہ بھیا ع سازتاں پہ سیم وزر
 مال پی مالی وزر گپتیں تمام گوں چکت بھر
 بنتے په قبض و حوالہ بھنوراں جمع سر
 بخ بنت کلیں آمل گوں سرگوپ دلار و دہر

یک بنتے سازنست مثل آبستان زندہ تر
 عاشقی خط نے کشت لقطہاں زیر وزیر
 خمیبے شاریں بہ بندان بر سر لال دگھ
 ہپلے پکیں بہ بندان برستاؤ زیب دفر
 بر سر زندن عروی ہر دیکش شمس و قمر
 مہر دستی و محبت آکتاں پیک دگہ
 مدتے سال دو سال ماند شیر و شکر
 ناگہاں روچے اناگاہ مرد کے جنت پہنڑ
 نیتے ہست کہ روائی پہ لکھے سیر و سفر
 زال ہے سخن گول مرد عکنست جھیڑ و هر حجر
 نیت سانگھ بداریت مرد اگہ چھٹ دستر
 پخداوند عجپار اد مرد منی مجہناں مہر
 پرتی عہداں زندان رہتے تی ہوش و بصر
 گذ کہ مرد اپتے گپت آکنست چھٹ دھطر
 مینشگاں قائل کچے ماں بگد ہے تریں دو بہ

کارتے نزیک جو دعو چشتاں تنگے بُور
 پہ ترا مینگ انار دوش بر و لہبوب شکر
 من دل اُ ہنچو رضا یاں ہنوں توئے پر فر
 بختے کپتگ عقلے کمیں کہ نکنست جان ہبگر
 دلی در نمئے مجاہ کیست چادر عَبندی دوزہ
 شور سازیت گول ہمال " بیامنا دز و ببر"

توہہ بئے شیوار ارج نال عفری باں المذہ
 پر منی پنٹاں بچارا دیتھ زمیں غانتی لپسر
 غلوتیں جاہے نندے مرد گوں نال عَبے غمَعَ
 گر ترا شیطان بہ رسپیت زیر و قی دگ مردمَ
 اپنیں کارہا ز مادیتگ پہ خلق عالمَعَ
 قصہ دسونج د نصیحتاں گُشانت سے حجمَ
 جن مزنِ الجیں ہما انت اپنخنیں کردار نکنست
 پر ادب نشانگ بہ لوگ عَسیلہ و باندا نکنست

لہجت ایشان ملے رے بزاں روئے شور صلاح - مشورہ

طوطی گویا کیم دپه عَ په زبان عَ ها زنگنت
 چو ٹ بروئیں کچ روا جانی طبع په کارنگنت

حضرت علیؑ اور شیخہر

یا علی سائیں نشستہ ماں بازار ورد دعے
 شاعرے سوالی آئنکہ ٹردشت و پلواء
 دے مناں مانے په خداوند و یکھوئے
 «ماں مناں پرچی نیس سرمنی قرباں په خدا
 گرمنی دست و بربھائی کن کیچھ ماں
 دے ہمود و کہ بیاراں من صدمڑ دعبا
 ہستیں لا فاں زیر پہ ڈر و ڈھوہر سقتو
 سوالی پہ آگیں شاہ بیسی پہ راستیں بھر و
 نیں کہ ماں گورانی سری شہر و آنکھاں
 ہ گون انوں مڑے دیانی پہ صدمڑ دعبا
 بول کتہ گور و کیلگیں کم نایں جنتاں
 مانے کرام مڑیں بیغیں صدمڑ دعبا

نام من حیذر من همود کارالل تعالیٰ
 صد مژده بھوکا کشتی کولان ڈرہ
 بیریں پاخے بستئی مال پیر مردہ مرا
 داتہ کو مارڈ کا فرال دار ہو کوئن ۶۶
 زر تی کو ماڑ دیم پہ دیر پسندیں لدعہ
 شہہ پر اگت ہے بستغال گور پسگت ۶۷
 نیں کہ بیت شیرانی مقیمی آڈینوال
 دیم پلا داتہ آں بغاٹیں گور ہو شکرہ
 آٹکھوں ماک داتہ ما حیذر پہ بیسخ ۶۸
 وابستہ شاہ ودار کو مارڈ دعہ میراثہ
 شیکھیں وابع نیں کہ منے شاہ عورت کتہ
 آں منی اولاد پروشنغال شوہیں رستہ
 گوانک جتی یکے چیار کا بیت ایج روہی لدعہ
 پستغال گوشہ لڈنہ چو سیاہیں کھرہ
 یتل سیڑیں پہ جہان ہے پسیدار غیرہ

نیں کہ پہ گورانی سر شہر اُمّتِ اکفَال
 نہ رہے شیراء بکلے تاہیں حسین دراء
 در هژر لغائ مارڈی کپتنگاں محلات شنباء
 دار و تی شیراء ماسلاماں بول یک براء
 نیں نہ دار انو دین محمدی و دسته
 آل ہما گوراں پڑھتے غفت دین یا کلموو
 حکمت اُ شاه قمبراء ہفت گو خ گذہ
 داڑہ ہ تین د دل د ڈمی سہر کتہ
 سے صدے کلا پھر کتہ نہر و نہست گواں
 کویں سوال اُ لشقت پچیار راہ سر راء
 کویں سوال اُ سوال ایچ شاہ اُ کوچہ
 دے مناں نفعے پ خداوندی یک یکھوو
 تو بندی نفعے قمبراء شاہ گو ختنے اُ
 قبراء گو شتہ سبھر اُمال باریں یا زدی
 گو شتہ شاہ اُ سبھر اُگوں بار و بدبی

قمپر گو شتہ لیڑہ ع ماں قطار ع سری
 گو شتہ شاہ ع کہ جملہ بیں قطار ع بدھی
 قمپر شوے وارتہ گوں شور ع پر تہ
 حاکمیں سلطان ع ہما وخت ع جھٹتہ
 یا علی ڻ ع ماں دلدل ع زین ع کندتہ
 چوں کتئے قمپر تہ دتی بالاد چنڈتہ
 ِ من کسان اتاں گو شتھ ع مات ع اوپت ع
 گند نواں رد شے ع روئے شاہ ع جن شش ع
 ندر تئی نام ع تو دتی بخشال لائتے
 بو تاب ع او ساقی ع آب کوثر ع

لور دین مُلام سرور
حضرت حملی و اہم رپہللوان جنگ

کریم، قدر تاں بے لیکھوی عَ
 خدا عَ گوشتہ مئے دریں نبی عَ
 مناں حس افظ پرا دین عَ تی عَ
 ملائک کل مائی اردی عَ
 ہمودا کہ روئے کائے جتی عَ
 نگر دے، پیچ حسن دا ایخنی عَ
 بنی رپتہ کو کارال کستان عَ
 قریش عَ نال مجکھ مج نکسان عَ
 پرانیک و بد عَ دگ عَ دیان عَ
 قرآن عَ کلموا لاتعلوان عَ
 ہمیداں کافرال پچسار بیتیہ
 محمد ایرنگیں باتاں کھا گیں

خسرا بیں هر دماں دگاں دیا گیں
 پتے دا ڈائے رنداں گا کرنا غیں
 پدھر پیش ء فریب ان عدیا غیں
 ہچونا پھی ٹئے چک ء زہر گر غایں
 دو عروج ع جتو لجی کتا غیں
 بیارت رتے رتوں نی صلاح
 کنوں مال سعہر ناگاہ گا ہے
 مرغافاز ع نیلوں مور گا ہے
 بردوت داں ملکے یہ چوشیں ڈا ہے
 میاں ملک عرب شہرہ ٹا ہے
 ہمیداں لیند بیتہ لشکرانی
 گرائیں پوٹر کایاں کافر ایں
 مشغ و مخنجیں زہم و زر ایں
 لگاماں سنجھیں تھمبیلوانی
 پر شیان کنا جنگی کمانی

ہمیدال کاشدے ستشان وان
 برو جاچ دبیا سده و سما یا
 نیا پوکن محمد مصطفیٰ ء
 ابا بکر و علی ء، عثمان لایا
 نوال گندان پداراگ و شرا یا
 ہمیدال کاشدے بیت پیر گامی
 بنی آدھوبی کیت پس لامی
 ٹھی نندیت نیا پو آں گزاری
 مناں تئی دڑمناں ششاتچاری
 برو گور مصطفیٰ ء بی ٹھ تو ارسی
 بہ ایت و ت دی مزیں ہمیں بیاری
 کتو مانش تنغوں جنگ ۽ تیاری
 نیا پو لکھ ہے ڈینڈرنہ کارہی
 بنی ء گو شہ کاشدے تھاے
 منی آدھمناں ء پھے خیاے

مُرْغُ عَرَمَ زَوَالِیں نے کھائے
 ہُبی دُبے پے بیت ہے مٹاۓ
 گوشی کا شد نبی بٹکوں بیانے
 امر نامی گرامی پہلو انے
 جسم بُنڈل مثل جستگی جوانے
 قدر عَ بُرزین او جیں آسمانے
 مُرْغُ عَ نور نہ پُوزیں نہیا نے
 نہ انت آں مُرڈے مولیٰ ثلنے
 ہماں ژعَ الکھاں دالگا ریئی ایں
 پر پیٹ وہ کلاں اشکار تئی ایں
 تھم گندی شے بالہ ہے بے پتی ایں
 ہما مرشی تھی عَ دین عَ بدکی ایں
 نبی عَ گوشتہ نے باز لشکر بنوں
 نہ بازیں زر عَ زوریں ابھر بخول
 اصحابی جہل اتوں جسندِ سر بخول

مذامُس رتب ء نیکیں آدھر شویں
 تھرلشِ موکل ایں کھلی تھے رائی
 اتر آں منکرے دھو سے خدائی
 محمد بانگو عَہڈاں تئی گاہی
 علی تئی ہاتھو عَہدیشان عَسائی
 کلمے تھے کتا میں تئی چھڑھائی
 فخر عَیْمَن و تئی ایں آزمائی
 شفے گوئستہ فخر زوار بیتہ
 ہمیداں لشکر عَہدکار بیتہ
 بنی گولہ ہمل زوار عَتیا بیتہ
 علی ٹھاں دلدل ء اسوار بیتہ
 براق ء نکڑو ہر ما ر بیتہ
 خینے گندکیت دلکاں دیاں عَ
 گھو و گا ماں ہے گالاں گوشان عَ
 مژو خیں مژبیاں درکغان ء

نبیؐ لشکرے پھوٹیں بیا میں
 نہ بازیں لشکر بنی دھوم دھایں
 علیؐ لشکرے کلاؤ کسانیں
 مرغیں نے ہمیداں جتگ دانیں
 نہ ایداں مشہوریں پہلوانے
 نئے پہ لیکواں نے پگھڑائیں
 نبیؐ گوشۂ اوڈاں لشکر را
 کڑو ساموں بیٹے تیریں بدعا را
 بخنے گدے گرانیں کافر را
 کڑو، پنج عزیزی ایداں مسلمان
 کفاراں بھوگ شوگیں دھوم دھماں
 پر غیں گھو جلی آں دی بیساں
 علیؐ دارک زیدی زہم دالاں
 مژانی مس نبیؐ کہ بیت تی فرمائ
 نبیؐ گوشۂ پر شایں علیؐ

مخواستے دالی کس اچھوڑو گلی ۽
 نداستے تھہ سیالانی نتی ۽
 مذاستے دیٹرے نیں گوں بلی ۽
 ہماں کا استے کنے کن شابتی ۽
 نبی ۽ تبرے پکار بیت
 مسلمان الحجّ نہ نزدوار بیتہ
 علی دومی پھر ۽ نتیا ر بیتہ
 زکم نزد تھوڑو ۽ نزدوار بیتہ
 مناں نیپٹ نیڑگی اے بار بیتہ
 بنی ۽ گوشتہ ناخوذ ایک مرڑائیں
 علی ڦانی تھہ مرڈے ۽ کتا نیں
 کسانیں پچکے ۽ دادُ لائیں
 امر آں پہلو اینینے مسزا نیں
 مر ۽ سوچ د پدا نام ۽ گھر ڻائیں
 علی ڦندی ڏخار ۽ زہم ۽ گھوڑی

دل و آں دو دلول جنگ جوںکی
 نبی رایونہ گنڈی دیم و مورٹی
 نبی سیمی پر عربی تواری
 سلامانی په لوغ وہ نہاری
 ہر لغ وہ نیں کتے وہ راستیاری
 کھڑو بستہ دل وہ نجح وہ مداری
 ہمیداں گھر گرو گفتار بیتہ
 کفاراں کند غ و ٹھہ کار بیتہ
 ہمیداں بھوگ چہر چاہب بیتہ
 علی خ سیمی پڑ وہ متیار بیتہ
 زہم زر تھو درع نزد اربیتہ
 نبی وہ گو شتہ آں بیان مدیں
 بلہے بے بطلی میں ملز قتیں
 ہمیداں پہ مر لغ وہ تی دی حدیں
 علی وہ گو شتہ سردار جہان

نَمَرُضِينِي مَنَى إِيشِيْ گَرَانِي
 اَمَرِاَيشِسِ پَتَّى گُولِيْ هَلَانِي
 هَمِيدَالِ كَافِرَالِ پَچَارِ بَيْتَه
 كَائِيْنِ چَحُورَهَ تَيَارِ بَيْتَه
 مَرْزَعَهَ گُولِ إِيشِيْ عَلَاهِ چَارِ بَيْتَه
 بَدَانَ عَوَاءَ شَتَوِيْ سَيَارِ بَيْتَه
 هَرْزَغَ هَرْدَوَ دَمَهَرَانِيْ كَارِ بَيْتَه
 بَيَاضَاكَ دَتَ كَهَرَدَبِيْ شَعَرَ دَخَارَهُ
 رَوْتَنَهَيَتَ كَارِيْ مَرْكَبَ عَرا
 دَوَيَيْنِ كَسْتَانَ گُولِ بَندَيَتِيْ سَرَعَرَهُ
 گَذَبَهَ بَنَدَهَتَ دَاتِيْ زَوَالَفَعَارَهُ
 دَوَيَيْنِ دَسْتَانَ حَبَقَتِيْ پُجَطَوَهَ رَا
 مَدَتَ تَيْيَى يَا عَلَىْ پَرَدَرَ دَگَارَهُ
 زَلَكَالَ بُنَدَ بَالَابَهَ مِيارَهُ
 مَرْوَشَيْ تَيْيَى فَنَحَ مَسَندَيْ تَوارَهُ

فتح اثاء اللہ بنی گوں تھے اوارع
 تھرائیں موکل علمیں زخم عپ په وارع
 علی رائی کہ بیتہ سنبھران اے
 امر ثع آں بھر آتکے چھر آں اے
 پدی پاداں روآں ہر سُر آں اے
 گرانڈی بار کا خنت پہ تھپان اے
 ذھرو دھوکا ر بیتہ ہر دو جاناں اے
 زمین دھمکتہ عنت آں پہلوان اے
 سر عبار دستے اڑ دھنزاں رُدان اے
 شاعاں ہر دماں غالے گران اے
 خدا یادھار تھے مسے مھبٹفے اے
 گوشیدت پہ لشکر اورت دعا یہ
 کسائیں بچکے اڑتہ بلا اے
 کنے چپے اویاد وارت خدا یا
 خدا مسے داہری ہر حصہ دجا یا

مژgunوں ماپرا دین عوج پایا!
 نہ ایں پہ زیور و طال و متایا
 نہ ایں پہ بادشاہی و طمایا
 فتح مئے نوعِ علی آخر مرتیا
 ہمیداں کافراں کپتہ سمایا
 انہر پھونیں تھار پھے کاربیتہ
 کسائیں بچکت علگوں کاربیتہ
 جتنی نہ دالغ علشتو داربیتہ
 شتو جنگ و حمل علی تاربیتہ
 کلا کے علپدا کہ گوش عل لایاں
 چڑھو شے اندر علہوزگار عل کایاں
 جبل علث پریل علپار کایاں
 جبل علث علکیت آوانے سئی عل
 جتنیں نعرے بے حضرت علی عل

مبارک بخوبی مبارک بخوبی
 محمد مصطفیٰ اگوں امشی
 علیٰ کیت غارِ عیناں عَبْسیٰ
 یہودیں منکر آں کیت کشتنی
 سریں آسانے چک عَلَنگتیٰ
 شتو وادہ داہ بہیت ہر آدمی
 علیٰ نہم بیت زبان عَہر کسی
 بیا کے کلموے په دُریں بخیٰ
 په شاہیں مرتضیٰ حسید علیٰ

حضرت علی و مسیح رع

بیان کہ حضرت کا موری رُزان عَ
 بکپتہ مر گے آزان عَ زین عَ
 دو سال عَ پسند گزنا زینتی دو پیر عَ
 منی پُروری کہ وار تختت اثر دھار عَ
 تھرے دت ازل عَ مُر گے خدائی
 شہزادے بانزال شہرے عَ جاہ عَ
 نہہ و گیبہ کام گرے ہمیں ڈکار عَ
 روئے ماں چنگلاں پیلاں فرلان عَ
 بیاراں بجنگ کھستہ مُرگی پواداں
 سروں پیکنیت ماں گز میں خٹواڑاں
 من عَ پیشوشتی بخجی کب باباں
 حدیں داہی عَ کایاں من گلو نشاداں

بے مس و لشان اخنه که مارے
نگوش کہ من تھراڑ سے دیاں

دوئیں پچھے چو شہ تا صر خمار نت
سرش چو گنبد عَشہ چو کمان انت
دپے چاتے انت چو گری نیلان عَ
شدیگیں لاپے شے دشستی کلان نت
سو اے منته دُریں علی رضَ عَ
بیاتکے او دعَ او نین مار عَ جاہ عَ

درائیکھ مار پے غار عَ وقی عَ
تحویں درنا پر بندال پے پھولے
پھرے نال گری پلکی شیر نہ بھللال
بیلے لوکوں وار تختت گوں قطار ال
ہزاری مرکب دھوت گوں سوراں
پشی شایں کہ بے رنجیں بلا ہے
علی ٹبہہ منته داں دُمَد و دِمَعَ

الی چے گوشان من کافئر را
 جہو دیں منکر و بے با در عرا
 پر کپتہ خط ع پدر زه از حضور
 ہمیداں سوب تایپن یا علی انت
 پر انگ ہنکلے موریں علی نے
 پچندت کوہ آزمائ گوں نمی نے
 دیا سرستگن ت دہم نے قی نے
 پڑھ نے مارہ کپتہ گت شرمندگی نے
 بہتر کیت مارا از گر بیہہ سرہی نے
 بردنی ہون چو آفی بہان نے
 مثل نے ساد تر طبی گرندان کنان نے
 ہمیداں سوب ساری یا علی نے
 پکشنت مرگ چوری نندگی نے
 بردنی مرگ نے چوری قدر فی نے
 بردنی تھو گند پہ دت دیریں دن لاخ

ہمود کہ مرٹ نے اور اس دنائے
 شماکہ نشستگت دیوان جمی ۶
 بیارت کلمو سے دیریں بنی ۷

مکاتبہ ادار

منا جات

بیا طو طی الہانیں امیر
 لوشت باتشت شہد و شیر
 عیش و تنوت و ذوق زیر
 من گور تو آں منت پذیر
 از من مه بی گستہ در دیر
 موجیں دل ء در نے پذیر
 زبانیں منی محجیں ضمیر
 مندیل، زرباپیں حسرہ
 با حکمت تاج و سریر
 هر حسند کرم پیغمبر
 فریاد زاری بے نظیر
 سیکھ شریٹیں دست گیر
 من ء داد کر کیم ء جنت پیغمبر

کُشت و کتے بند و اسیر

باہو ٹاں گوئر تو نور پاک

داماں خود را کر ده چاک

فلطیلہ ام بر روئے خاک

از سوزشیں درد فراق

اے صاحب بدرا لدجے!

ایمن تو از خوف در جا

دارم ب پیش ت التبا
میکن دع ایم مسنجا!

بکھائے بر من ما جرا

پا ر حقیقت تم کجا !!

اے فاطمه زینی بی من

خاتون جنت نیک نون

اے طوطی شکر شکن

ایسا ائے در در عدن

افروختن ملک وطن
 آتش گرفته در بدن!
 شاه حسین سلطان حسن
 دای من و برسال من
 یک لکھ بیت و چار هزار
 اسے که گویم آشکار—
 هستی بر عالم آشکارا
 مقصود حاجاتم— پدار
 پرخول جگر دل بیقرار
 با گردش لئے زار زار!
 بو بکر صندوق نامور
 آل عادلیں معصوم عمر
 غماں عنی بازیب و فرق
 شیر خشدادند تاج سر
 بالفترت فتح و ظفر

فریاد کرد من هنر قدر
 یک دم به حال من زنگنه
 فرزند من اند رسفیر
 خاک بر دل و چشم پدر
 پیغمبر آخیر زمان
 از هول و شی الامان
 فهربوت بر تو حق
 در دل سیار می پسح شک
 بارگرام کن سبک
 از من دعای از تو کمک
 اعلیٰ علی موسی رض
 لے دافع کل قضا
 دوازده امام مرتضی
 معصوم، چهارده پیغمبر
 با برکت اهل صفا

۱۶
لطفه بکن بر من الا
یا لعل شهباذ حق پرست
شاہ قلندر ملت مرت
پچکول کردم هر چه هست
گر دامدست گیرم بست
وصفت علی عالم قوی
ستم به پشت پسیروی
اندر جهان زیارت توئی
ناگاه غنخوارم شوی !
غوث قطب تاکه لعتب
قدر بندرگان نجف
سرگشته احوال عجب
داروئے دردم کن سدب!
یا ولیس فتنی برگزین
گهبا باطراف زمین

رسوا ببازارم چنین

طاقت نزارم بعد ازیں
 واقف توئی بر آن دایں
 با چل تن و دوازده ام
 از مشرق و مغرب تمام
 حدے زمین و آسمان
 پا حرمت پاکیں قرآن
 غربی گناہم سرزپا !!
 افتاده ام در زیر حپا
 دستے مرگیر لے رالا !
 برحق آل مصطفیٰ
 از تو ہمی خواہم شف

حضرت علی شرائے

یانزد کپوت مان آنگشت
 هر ده ران عَ آنگشت
 آل شے حضور ایرک پیگشت
 گور شاہ مرداں رہتہ گنت
 پیش عَ هبر یانزد عَ کوئی
 سرخچے حاکاں جستہ
 جی شاہ مرداں یا علی خَ
 من ایشته گنت مچک گل شدھی
 آل نیلگین گز عَ سرءَ
 دست رہتہ کال پیداں درعَ
 سہوی شکار عَ سنه جراں
 جھٹاں دیاں عَ من
 دیگ کپوت په مل سپداں

نرتوں پـشیری جملوں ॥
 پـر ڈینگرائ ریختغان
 چکاں بـائ لـاپے دـیاں
 من بـنیگاں خوار و زہـیـر
 پـیـشـیـ شـکـار عـنـقـهـ مـهـ زـیر ॥
 دـہـمـیـ هـبـرـکـتـ کـونـسـٹـرـءـ
 گـوـںـ شـیرـنـیـ دـالـ حـسـدـرـءـ
 چـکـ گـلـ شـدـھـ عـمـنـ اـنـگـاـنـ
 سـہـوـیـ پـہـ چـیـمـکـانـ رـاـلـ
 چـھـیـئـ پـرـاـ چـکـاـنـ چـپـنـاـنـ
 چـھـیـئـ درـاـنـ چـھـیـئـ برـاـ
 باـنـدـ عـہـرـیـ عـدـیـتـهـ منـاـنـ
 نـرـتـیـ پـشـیرـیـ جـمـلـوـاـنـ
 رـیـنـیـگـاـنـ باـلـ ڈـینـگـرـءـ
 مـئـ سـاـہـ عـہـجـھـاـ لـیـنـ تـرـاـ

گوانچے چنگ ٹی عَرْجَار
 ڈقہبز بروکار پھے بسیار
 آں نیلگین ملگ ٹی شہار
 ڈلآل بھر کے گوژ درع دپار
 مقدار گھنی ٹی کنال !!

 باز شد رہینا دیاں
 ہر دس سال شادہ کتہ
 بارو گڈاں باز عَکتہ
 جی شاہ مرداں یا علی رضا
 گوژ درع اگراں شونق ٹی وتنی
 ہنچ دخت نواشان ٹی پڑھے

 صدق عَمِ رسول ٹی سرور
 خنہر وتنی بُرزا کتئی
 بازو کپوت عَگریہ کتہ
 ڈاشیر مند داں زاد را

ہر دو خداں پر نشان!
 یکے وحی انت جب تکیل
 دو می شہ ملکاں میکائیل
 پر تئی شرع از میدگ اع
 ششات اع مارا خاوند اع

مُلَّا عَبْدُ اللَّهِ

خیبر چنگ

نگوشت میز ریس دیوان ۽ یاراں
 علی ڦو ڳنگ ٻال من بات کاراں
 اول ڦرپیں رسول ۽ لغت بر جتی
 چهار پارانی شان ڳگس گئشک
 ولی و اول پیاء و اہل چنت !
 خدا ۽ دانگوت هشترشان و بعزمت
 اماهانی شہیدانی گھاؤنی ॥
 مدام بیتگ ہئے پیکھیں نشانی
 پستین انت پ کفر ۽ مثل بر قءُ
 شہر دم و شام تاب غرب و شرق ۽
 گلگ اسلام تالاں ہر دیار ۽
 رسول ۽ غازیاں ہر نام دار ۽
 شذو صحبت ۽ برتگ لسان ۽
 نہیت گر کے گندت قرآن ۽

شُنگ کلک سر کے درچہ جان اء
 نگوشت کہ کن جنگ عوبیان اء
 کلاتے مال عرب بر جاہ خیبر
 ہیشی اء تھا یک ستیں کافر
 لعین اء نام اتت مرحبا ستمگ
 گنائی باز بنتیگ پونج ولشکر
 اشی بالاد چو بُر زمی حصاء
 کمال چو ہیں ، بل چو اڑ دمار اء
 حدنگ ہر کیک چو کرٹ ع کا پر گیک
 پس چو جیمو احبا دو گر گیک اء
 اشی بالاد وست پہنچاہ بچیل ات
 چو کوہ اء ساحر اء بالاد دو دیلت
 سوارت بوئے اء رخچے ٹوان اء
 سراں تا پاد کل پولات حبان اء
 مدام اء کافر اے قیل و قال ات .
 یا اسلام اء نداں اء چست بال ات

ملام ۽ گو شے که خواہش هم شیں!
 مڑاں گول حیدر ۽ چل اچ مگ شیں
 گڑاں په مصلحت یک قاصد راد
 په میریں مرسل ۽ آئی فرستاد
 "درات کرتگ دگه یک نوکیں نیئے
 قنارانام پر کرتگ ایمینے
 ن منے پسیرک ولپس ۽ خدایاں
 بُتات درکر تگنت اچ قبلہ کا ماں
 بلے ماں انگت اں پیشی میں دین ۽
 دل ۽ داران گول صدق و فرین ۽
 اگاں که تو کنه یاراں دتی ناز
 اداں ماہم لگگ لشکر جم و باز
 بیار تو حبیث درو سعی خند و قاص ۽
 کناں اسلام ۽ حاکاں من پر تاس ۽"
 لعین ۽ باز په پا ترپ و گختار
 روں دا تیں ہے قاصدیہ آزار

رسول اَعْرَجَتْ عَنْ شَاهِی تَبَیِّنَهُ
 کُلُّ اَمْرٍ حَبَّ عَوْاْشَکَتْ پَسِینَهُ
 جوابِ دَائِنَگَ بَئِیْ ۝ عَوْسَرَینَهُ
 پَهْ نَزَمِی قَاصِدَ رَانَا شَہِرِینَهُ
 خَدَا بَیْکَیْسَ، عَدِیْلَ دَوْتَ یَگَانَهُ
 حَکَومَتْ حَامِی زَیْبَیْتَیْ تَهْنَا
 رسولالله بالیقین من رتب پاک ۝
 من آرتاگ حکم آرازق رزاق ۝
 اگاں منے منی باسک و بہاس ۝
 نَمَنَے بَهْرَبَئَ دَوْرَخَ ۝ اَسَسَ ۝
 گُوں پیغام ۝ بَلَالَ مُثَارَے جَازِرَتَیْ
 کَهْ بَانَدَا شَکِرَ سَلَامَ سُوبَانَتَ
 نَبِیْ ۝ اَخْرَزَ مَالَ دَوْتَ پَیْشَوَا اَنَتَ
 خَدَا هَرْ غَازِی عَوْپُشتَ وَنَاهَتَ

طلب کس شہادت پر بیت بیت
گوں جان چاگ دانت هم در بیت
دگه سہب چوت اسلام عشکر
نمایہ فخر دنت وجہ جنگ سر
ابو بکر و عمر عثمان و حسندر
ابی و قاص سعد و قیس عشر
دگه پازیں اصحاب و سفر دشائ
شہادت عروان تنگے بنوشائ
روان بیت شکرش دیما په شام
کنگ پیشو نکی دت خیر الانام
جننت منزل پروردگار کو چک
دگه روپے عربست لشکر پختندق
قدیمیں خندقے پنجاہ سری مرد
دوئیں کنڈاں قطار ورلیگ انت مرد
دگئے راه نے رپتا رعہندے
ذار دعنه دگه سہدار عزندے

ابید دروازگہ پولات وہندیں
 چہ کوہ ء مسکنی عَہم و چندیں
 بگوشت حضرت ء سلطانیں شفیع ء
 پہ اسلام ء فدا حضرت علیؑ
 آخی تو شیر پرداں لاتمائے
 ترانہ یہ بیت تو خبر کشائے
 برو دروازگہ ء تاکے بکن باز
 خدا تعالیٰ مرا حال دنت ہے باز
 علیؑ مشکل کشا کارانی زیب ء
 کڑی کت رخش پہ ناز و کیب ء
 بپتیں سنکلے اللہ دع زور عَ
 جنگ یک نہ رہے گوں زرد ٹشوئُ
 پہ جنبت کوٹ الرزت قاہرین کوہ
 لعیناں زار جست انبوده انبوده
 شہ بن چاک عَ درلا بیت درگاہ کیل
 چکرٹ چو مثل گوات عَ تھافیل

علی دیبا پدا شکر خُدا ۽
 بزان ات مجرت شیر خدا ۽
 شُتاں چاری تچان ۽ دعیم په شاه ۽
 لگویں مرحَب ۽ کہ بے ساء ۽
 کہ با دگیرت شریخ عربیتہ بیاد
 ہے دیہہ انت نانت اے آدمی زاد
 در آنکہ پہلوان مرحَب په جنگ ۽
 سوار بیتہ ولی بور ۽ کرنگ ۽
 پدا او شتاں گنت شکر قطرا ۽
 بے لرزان دش نکر ۽ ہوار ۽
 توار کت مرحَب عربیت ایت منی مٹ
 نکنت جنگ ۽ او زور ۽ ارج مناکت
 کئے انت حیدر توارے پر خبا شاد
 بجنت پیش ۽ من ۽ او شکر ۽ بعد
 بگپت حجازت علی ڻ ۽ شہ بنی ۾ ۽
 روال دات رخش دیبا په شفی ۽

سر عَبْيَنْت مِقْبَلْ گُولْ كِنْدَرْ
لَكَ خَسَاءَ مِلِيسْ حَسِيدْ مَا لَبَدَهُ
خَذَا كِيرْ آرْتَنْت شَيْرْ خُدا
لَكَ چَنْدْ چَنْدْ كِنْدَرْ گُولْ دَعَاءَ
پُو امِرْ حَبْ رَأْلَكَ گُولْ سَكَارْ عَاءَ
پُحِيدْ بازِي وَكِيلْ دَعِيَارْ عَاءَ
جَلْوَ پُحِيزْتْ عَاءَ آشَهْ بَارْ عَاءَ
بَلْيَلْ دَاتْ شَاهَهُ ذُو الْفَقَارْ عَاءَ
پِكْتَيْنْ مَا لَپْرَهُ مَرْدَارْ پَھُوكْ عَاءَ
بَهْرَدَالْ شَكْرَهْ اَشَرَارْ عَاءَ تُوكْ عَاءَ
جَهْوَدَالْ كِپْتَهْ گَتْ غَوْغَا وَغَلْغَلْ
وَكَهْ كِسْ عَانْ بُوتْ چَنْگَهْ دَسْ جَلْ
لَكْشَ دَزْ بَندَرْ دَنْزَارِي وَمَنْتَ
بَهْ بَخْشَهْ مَارَاهْ اَسَلامْ دَعِيزْتَ
ما لِ دَاتْنَتْ سَرْدَارْ جَهَانْ عَاءَ
كَنْتَ دَازْ دَصِحَّتْ چَوْعَيَانْ عَاءَ

خدا یکیں حسیم د بُرہادیں
 ہما انت لاینل پاک د قہاریں
 بیارت صدق د ایمان ء پر آئی
 خدا یکیں ہمال انت خدائی
 جہوداں اشته کفر و بیتہ گنت شر
 بیارت میں ٹیکی و سو عات د گوہر
 رسول ء د ات گنت سونج د سرو حال
 کن ات خیرات میمان ء دیت مال
 من ء زرد طمع نیتیں براسان
 پا اسلام د بدوک د شوش و شان
 روں بیگ رسول د لشکر و نوج
 گول سوب بیک پر مونج در مونج
 خدا یا سرور، پاکیں عطاء
 بہ بخشنے انج گناہاں عبد اللہ

مہمان حرم

لصیحتی کال

یا یعنی سدا پاکیں خُدا

دُریں محمد مصطفیٰ

موالا عسلی نمشکل کشا

گندان خدائی قدماں

جب ارباد ستار حکمتاں

گندان و عبرت عکناں

لکھ جان و سامے سانچتگ!

درستے پر روزگار عکتگ

روزگاری پہ درجہ بہر کتگ

نقشے ماں جان ع پچتگ

روحے ہمو کل جنم کتگ

میثاق ع روپے خلقتگ

بخت و نصیبے لکھنگ
 انسان دا دم دوست کنگ
 حاکم په ارض عَ ایر کنگ
 گوشدا حسدیاں مونماں !
 درستیں مسلمیں زادگاں
 ایشناہ منی شیرخ بیان
 داتاہ سمجھاں نہ انگاں
 نادان جسراں ماں لداں
 اسرار و غیرہ سعی نباں
 گیشتر سئی ایں عاشقان
 خاکی طبعی نَ ماں روں !
 رکھے درود گُئے سئی نیاں
 نیں په دفع چھی لے گوشاں
 پاک گو شے نزد تراں
 پدھر سئی دا نندگاں

ہر جہاں درمیں علماء پڑھائ
 دستیش مال ہنگیں کا گداں
 جیاں مال نہیں فا سماں
 کُنْ فَيَكُونْ عَرَاسَتْ كُنْتَه
 روچ و شرچ پسیدا کُنْتَه
 پنچیں فرشتگ ساختگاں
 پیش ماں حضور علامان
 دست بستگی ء حاضر اں
 فرمودغ ء گوں نادکاں
 مشرق و مغرب چہر دیاں!
 دُت ایوک ء نیتیں بیاں
 یکے شمال سر شُتَه!
 بچھے کتیں گوں آدم ء
 زمہر کرت کریمیں قادر ء

دگان دراہ عور دکتہ
 اڑخواہ و خوشیداں بُرہتہ
 ریشیاں مغرب مشرق ع
 محمد رسول شے شان سر ع
 پیدا ہئے فور ع کُرتہ
 مال پرڈ دئے ع نیاستغ ع
 ہر کس کے منی محمد ع
 و اپنی صلواۃ ع کلمہ حجع
 متھا نزوریں دوزخ ع
 پیغ ٹول پیشہ گلی زمین
 ٹوے حکام و ظالمی!
 ٹوے دگر رسکالمی
 نا ترش دار کاں بگھڑی
 دل سیاہ و سنگین یا ہٹری
 مظلوم و بیواہاں چھلی

اڑخاوندءے ہوشش نہ بی
 دھونڈاں لغاشان کر گنی
 چوکار دانے سخبری
 اڑھاء چکٹ ؎ کل کنی
 چو محل کایاں ناظری
 پُر ساں جواباں صافی
 دف کل بیاں کو دگی
 گول شش رپیں ماراں اٹی
 مال دوزخ ڈھونسا کنی
 کچھوئے ہیت مومنی
 پنچیں لواشان عربھی
 دیم چوچس لفان ؎ بُلی
 دل صاف گلاں قاری
 دست ڈھپھر پا مال ہو سخنی
 ڈھپھر و غسل مال پنچتنی

منکر منافق خارجی
 شیطان ۽ ٿول ۽ سگتی
 ابليس ۽ دست ۽ کوتلی
 دف کندخ و دل کافریں
 وخت ۽ سراساف ڏشمین
 پولا ۽ گنی زور صوغدیں
 ماراں پھر وئیں کچریں
 آں پیر کمڈاں اڑویں
 گوگار ۽ حکم و گوشین
 شاہیں علی ڦئے وا جہیں
 محمد بنی ڦئے وارشیں !
 گمڈاپا روش ۽ ڙاصھین

ہماری مہا ہر عات هن دیگر زبانوں

۱۵ -	محمد سردار خان بلوج	دی گربٹ بلوج (انگریزی)
۶ -	یکم ذکریہ سردار خان	سر مست بلوجستان (اردو)
۶ -	ڈاکٹر انعام الحق کوثر	بلوجستان میں فارسی شاعری (اردو)
۶ -	ملک محمد سعید دھوار	بلوجستان مقبل تاریخ (اردو)
۱ - ۵۰	عبد الرحمن غور (اردو)	نغمہ کوہسار
۱۲ -	میر مٹھا خان صورت خان مری	بلوجی لغات (بلوجی اردو)
۳ -	عطاء شاد عین سلام	درین (اردو بلوجی)
۱ - ۲۵	بشير احمد بلوج	للہ گراناڑ راردو بلوجی انگریزی)
۳۰ - ۵۰	مرزا گ محمد ناطن مکرانی (فارسی)	جوہر معظم
۲ -	علیم اللہ علیم (فارسی)	دیوان علیم
۱۵ -	لالہ ہتو رام (اردو)	تاریخ بلوجستان
۱ -	گل خان نصیر (اردو بلوجی)	بلوجستان ک کہانی شاعروں نے زبانی (زیر طبع)

بلوجی اکیڈیمی کونسل